

בעזרת
השם
יתברך

ספר

הערב רב

וכל המסתערף

חלק רביעי

על פי

ספר הזוהר

סדר במדבר

יוצא לאור בעזרה ש"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

על פי ספר הזוהר הקדוש

סדר במדבר חלק ד'

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם המשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין להם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומועזר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים, כמבואר בזוהר חרש וז"ל (זוהר חרש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שייסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יבשלו חס ושלום לבנות בתו עבודה זרה של דור הפלגה של הבה גבגה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד הארז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם, ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

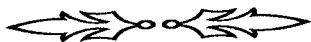

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתינו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיין בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שכתב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
 המשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו', עם
 היות שפשוטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
 התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
 אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
 יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
 סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
 במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
 בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
 הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
 בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
 השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
 מינים מהם הוא הנקרא כת גבורים דעלייהו אתמר
 המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
 דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
 ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושיון
 בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
 לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
 בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
 ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניני "ערב רב" מספר הזוהר הקדוש סדר במדבר

זוהר הקדוש פרשת נשא..... יא

זוהר חלק ג' פרשת נשא, רעיא מהימנא, דף קכ"ב עמוד ב' יא

א. משה ביקש מזהב"ה שלא תשרה תשרה שכניה על אומות העולם, ונתן לו, ההבל שעומד על אומות העולם מהיכן יוצא, או על הרשעים שהם ערב רב מעורבים עם ישראל, אלא וודאי אין כל פנים שונים, אפילו ישראל אין הם שונים, כל שכן אחרים..... יא

זוהר חלק ג' פרשת נשא, רעיא מהימנא, דף קכ"ד עמוד א' יב

ב. ישראל, כאשר הם מחללים התורה, הקדוש כרוך הוא יכניס אותם בגלות בני עשו ובני ישמעאל, תחת שעבוד שלהם שדרגתם כל"ב ונח"ש ונידונים שם, ובהם יתבררו ויתלבנו ויצרפו כצרוף הכסף וכבחון הזהב, זה הוא שכתוב וצרפתים כצרוף את הכסף וכחנתים כבחון את הזהב, עד שיתקיים בהם אם יהיו חמאיכם כשנים כשלג ילבינו..... יב

ג. ואילן של טוב ורע בגללו נאמר ויורחו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו', מפני שהיו ישראל עם ערב רב כולם היו אילן של טוב ורע, ועל כן חציו מתוק מצד הימין, וחציו מר מצד השמאל, ובזמן שערב רב היו מחמאיים את ישראל, היה כאילו היו כולם מצד הרע, והמים הפכו כולם מרים..... טו

ד. כמו כן יעשה לנסות את ישראל בגאולה האחרונה, זה הוא שכתוב יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, שהם מצד הטוב ועומדים בניסיון, והרשיעו רשעים, אלו מצד הרע, ויתקיים בהם ואל אדמת ישראל לא יבואו, והורג אותם – והמשכילים יבינו, בשבילם נאמר והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, כזה החיבור שלך שהוא ספר הזוהר מן הזוהר של אימא עליונה תשובה, כאלו לא צריך ניסיון, ומפני שעתידיים ישראל למעום מעץ החיים, שהוא זה ספר הזוהר, יצאו בו מן הגלות ברחמים ויתקיים בהם ה' בדרך ינחמו ואין עמו אל נכר, והאילן של טוב ורע, שהוא איסור והיתר טומאה וטהרה, לא שולט על ישראל יותר, שהרי פרנסה שלהם לא תהיה אלא מצד עץ החיים, שאין שם לא קושיה מצד הרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה, שכתוב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ – שלא יתפרנסו תלמידי חכמים מעמי הארץ, אלא מצד הטוב, שאוכלים טהרה כשר והיתר, ולא מערב רב שאוכלים טהרה כשר היתר, ולא מערב רב שאוכלים טומאה פסול אסור, שהם טמאים, שמתמאים עצמם בנדה שפחה גויה זונה, מפני שהם בני לילית שהיא נדה שפחה גויה זונה חוזרים לשרשם, ועליהם נאמר כי משרש נחש יצא צפע..... טז

ה. איסור והיתר טומאה וטהרה, לא מעבר מעם הארץ, שמצדם אין בין גלות לימות המשיח אלא שעבוד מלכויות בלבד, שהם לא טועמים מעץ החיים, וצריך להם משנה באיסור והיתר טומאה וטהרה, אלא יהיו מבוזים לפני תלמידי חכמים, כמו החושך לפני האור, ערב רב אלו עמי הארצות הם חשוכים, ואל נקראים ישראל, אלא עבדים מכורים לישראל, מפני שהם כבהמות..... יח

ו. כך יאמר ביציאה של הנאולה האחרונה, אם תקבלו עליכם תלמידי חכמים ביציאת הגלות כאדם שרוכב על סוס ועבד שמשמש לו, מוטב, ואם לא, שם תהיה קבורתכם בגלות..... כ

ז. וערב רב כמו שנאמר בהם וירא העם ויגעו מרחוק, כך יהיו רחוקים מן הנאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל זה הכבוד, והם רחוקים מהם, ואם רוצים להתחבר איתם מזה כתוב בהם לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה ירה, באותו זמן יתקיים בהם בישראל ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר – אין מקבלים גרים לימות המשיח, ורשעים בחושך ידמו, אלו ערב רב, ומפני זה אמר נביא עליהם ואל אדמת ישראל לא יבואו..... כ

ח. ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי להוציא אותי מזה הצער, בזו הקבורה, שנאמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא מכירים בי, ואני חשוב בעיניהם בין ערב רב רשעים ככלב מת שהסריח, שחכמת סופרים תסרח ביניהם, בכל עיר ועיר ובכל מקום, ישראל מפוזרים ביניהם בין מלכים, והפכו אלו ערב רב רועים על ישאל צאן של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם ואתן צאן מרעיתי אדם אתם, ואין להם יכולת לעשות טוב עם תלמידי חכמים..... כב

ט. ואנשי חיל ויראי חטא מסובכים מעיר לעיר ולא יחננו, ומחרימים ערב רב ביניהם שלא נותנים להם במקומות הרבה אלא דבר קצוב, שלא תהיה תקומה לנפילה שלהם, ואפילו חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצער ברוחק ביגון חשוכים ככלבים, בניג המסולאים כפז איכה נחשבו לנבלי חרש, בראש כל חיצות, שלא מצאו אכסניה ביניהם..... כג

י. והם הערב רב הם העשירים בשלוחה בשמחה בלי צער בלי יגון כלל, גולנים בעלי שוחר, שהם דיינים ראשי העם, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עליהם נאמר היו צריה לראש, בשבועה עליך פעם שניה בחי ה' צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים, שכל אלו דברים לא יפלו מפיך בכל יכלתך לדבר בהם לפני הקדוש ברוך הוא, ולהראות הרוחק שלהם..... כד

זוהר הקדוש פרשת בהעלותך.....כד.....כד

זוהר חלק ג' פרשת בהעלותך, רעיא מהימנא, דף קנ"ב עמוד ב'.....כד.....כד

יא. ימים יבואו שיתקיים בהם כיציאת מצרים שנאמר בה וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא, ובגלות האחרונה אין מיתה אלא עוני, שעני חשוב כמת, לקיים בהם והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה', להתקיים בהם ואת עם עני תושיע – ואלו עשירים שישארו בהם, יתקיים בהם נרפים אתם נרפים, נרפים הם בתורה, נרפים הם לעשות טוב עם בעלי תורה ואנשי חיל המסובבים מעיר לעיר ולא יחננו, ונרפים הם ככבוד המס, שאם תאמר כבדים הם ככבוד המס ולא עושים טוב, משום כך תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה, שכבוד המס עליהם, ואל ישעו בדברי שקר, שהם משקרים ואומרים שכבוד המס עליהם, ומפני זה לא יעשו טוב, הם משקרים כדיבורם ואומרים שמהכבוד שייכבד עליהם תבן אין נתן ממון השקר שבו מועים להקדוש ברוך הוא, ומפני שלא ישעו בו ולא חסו בשם ה', אין נתן לעבדיך, ואלו שיש להם, מכוסה וגנוז ממון שכפנים, שהוא תוכן כגון תוך האוצר ותיבה, מתקיים בהם ותוכן לבנים תתנו, וזה כספים לבנים שיהיו באותו דור.....כד.....כד

יב. באותו זמן שם שם לו חק ומשפט, והם בעלי משנה, אף כאן ויבואו מרתה, הפכה להם תורה שבעל פה, מרה בדחקים רבים בעניות, שיתקיים בהם וימררו את חייהם בעבודה קשה, זו קושייה, בחומר זה קל וחומר, ובלבנים זה ליבון הלכה, ובכל עבודה כשרה זו ברייתא, את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך זה תיק"ו.....כט.....כט

יג. וימתקו המים, כמלה שממתק בשר, כך יתמתקו בסודות שמתגלים על ירך כל אלו קושיות ומחלוקות של מים מרים של התורה שבעל פה, הופכים מתוקים מי התורה, ויסורים שלך בסודות אלו שנגלים על ירך יהיו לך מתוקים, ויהפכו לך כל דחקים שלך כחלומות שעוברים וחל"ם בהיפוך אותיות מל"ח, שממתק את הבשר, גם יסורים ממתקים.....ל.....ל

יד. ולרשעים הופכים יסורים מלח סדומית, שהוא מסמא את העינים לקיים בהם ועיני רשעים שיתקיים בהם באותו זמן יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, יתלבנו, אלו בעלי משנה, ויצרפו, אלו זרע קדוש של שאר העם, זה הוא שכתוב וצרפתים כצרוף את הכסף, והרשיעו רשעים, אלו ערב רב.....ל.....ל

טו. והמושכילים יבינו, אלו בעלי קבלה שנאמר בהם והמושכילים יזהירו מזהר הרקיע, אלו הם אשר עוסקים בזוהר זה שנקרא ספר הזוהר, שהוא כתיבת נח שנאספים בה שנים מעיר ושבע ממלכות ולעיתים אחד מעיר ושנים

ממשפחה, שבהם יתקיים כל הבן הילוד היארה תשליכהו, וזו אורה של ספר זה, והכל על סיבה שלך – ומי גורם זו, עורב, שאתה תהיה כאותו זמן כיונה, ששליח אחר שנקרא בשמך, כעורב שנשלח בראשונה ולא חזר בשליחות, שעוסק בשקצים שנאמר בהם עמי הארץ שקץ, מפני ממון שלהם, ולא עוסק בשליחותו להחזיר הצדיקים בתשובה, כאילו לא עושה שליחות אדונו – רועה נאמן, אתה היית יודע כל זה, ועל ידך הוא מתגלה לב

זוהר הקדוש פרשת פנחס..... לג

זוהר חלק ג' פרשת פנחס, רעיא מהימנא, דף ר"ל עמוד א'. לג

טז. לא כשפחה רעה לילית חצופה בלי ענווה, אין לה כושת פנים, אלא של ערב רב, ומפני זה אמר שלמה אשת חיל עמרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה, שהשכינה היא המלכה, שפחה שלה לילית, אין לה ענווה ולא כושת פנים מהקדוש ברוך הוא, וכך בניה ערב רב, והקדוש ברוך הוא עתיד להעביר אותה ואת בניה מהעולם, שממזרים הם מבני תשע מדות אסנ"ת משנח"ת (ראשי תיבות אנוסה שנואה נידוי תמורה מורדת שכורה גרושת הלב חצופה תערובת) ממזרים מדרבנן..... לג

יז. ישראל באלו מדות ניכרים שהם בני הקדוש ברוך הוא ושכינתו להיות בהם אנשי חיל כגון אשת חיל עמרת בעלה, בעלי החסד, יראי אלהים אנשי אמת, ולא אנשי שקר, שבני ישראל לא יעשו עוולה ולא ידברו כזב, ולא ימצא בפיהם לשון תרמית, שנאי בצע, כבן אדם שמח בחלקו, ולא כערב רב בני שפחה רעה, שהם כנחש שכל הארץ לפניו, זה הוא שכתוב ונחש עפר לחמו, וירא לשבוע מעפר, שירא שיחסר לו, וכך בעלי בצע שלא שבעים מכל ממון העולם..... לו

זוהר חלק ג' פרשת פנחס, דף רל"א עמוד ב'..... לח

יח. ולאחר ששטו' מן ושט בריבוי אכילת גזל, מתארך ונעשה שמן, ומי גורם זה, שטו העם ולקמו, שטות שלהם שהתערכו בערב רב שומים, שתאווה שלהם אכילה ושתיה של גזל וחמם של שוד עניים ואנקת אביונים, כגון כפופה שומים שאוכלים בלי טחינה, מזה כתוב בהם הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף ה' חרה כעם – וזה גורם שמתפשט שמן באכילה ושתיה, ומתגבר על כל איברים ועורקים בשלש מאות וששים וחמש לא תעשה, כחשבון השמ"ן חסר אחד..... לח

יט. ברוך אלוה שזכינו לשמוע דברים מאותו שנקרא רבן של נביאים, רבן של חכמים, רבן של חכמים, רבן של מלאכי השרת, שהקדוש ברוך הוא ושכינתו מדבר על פיו, וכתב על ידיו סודות אלו, שלא נשמעו כמותם ממתן תורה ועד עתה – כל בעלי ישיבות שלמעלה ובעלי ישיבות שלמטה כולם

מזומנים לשמוע דברים אלו מפיו ופירושים שלך, שהרי שמחה וגאולה תתעורר בהם למעלה ומטה, אל תתנו דמי לו אתה וכל הסיעה שלך..... מא

ב. מחול צוחק, הוא צחוק הכסיל, אוי לו למי שהשעה משחקת לו, וקהלת אמר טוב כעס משחוק, טוב כעס הכבד שהיא מרה, רצועה של הקדוש ברוך הוא, רצועה להלקות בה צדיקים בעולם הזה בחליים רעות בנגעים, משחוק, ששוחק להם במחול, בלכלוך זה העולם, ששוחקת להם השעה בעשירות, ועד ארס המחול הוא זוחל עפר, והוא חזק יותר מארס המרה.....מב

כא. בגלל שערב רב הם שאור שבעיסה, והם אומות העולם דומים למוץ, יותר מעכבים בגלות ערב רב את ישראל מאומות עובדי עבודה זרה, כמו שהעמידוהו חכמים מי מעכב שאור שבעיסה מעכב, שהם דבקים בישראל כשאור בעיסה, אבל אומות עובדי עבודה זרה, אין הם אלא כמוץ אשר תדפנו רוח.....מג

זוהר חלק ג' פרשת פנחס, רעיא מהימנא, דף רל"ז עמוד א' מג

כב. אמר השיב את חמתי מעל בני ישראל, ולא אמר מעל העם, שהם ערב רב – שבט שמעון כאשר באו אלו הערב רב, התערבו בנשים שם שבט שמעון אחר שהתגיירו והולידו בנים, מהם מתו כעגל ומהם מתו כמגיפה, ואחרים מתו כאן אלו שנשארו – ומפני שנשמרו ישראל וכל אלו הזרע הקדוש, נמנו כולם, מפני שלא חסר אפילו אחד מהם, ועל כן כתוב ולא כליתי את בני ישראל, מכלל שאחרים כלו, וכן השיב את חמתי מעל בני ישראל, מעל בני ישראל השיב, אבל מעל אחרים שהיו ערב רב לא השיב – ומפני זה נמנו בני ישראל כמקודם וחבר אותם הקדוש ברוך הוא אתו, כמו כן במעשה שעגל, שכתוב ויפול מן העם וגו', כל אלו מערב רב היו, ולהראות שלא היו מבני ישראל מה כתוב אחר כך ויקהל משה את כל עדת בני ישראל.....מג

כג. בראשונה כתוב מאת כל איש אשר ידבנו לבו, הכל בכלל, כיון שאותם ערב רב עשו זה ומתו מהם אלו שמתו, רצה הקדוש ברוך הוא להתפיים עם ישראל, אמר להם התחברו כולכם לצד אחד, זה הוא שכתוב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל בלבדם, אמר להם, בני, בכם אני רוצה לשרות, עמכם יהיה הדיור שלי, ועל כן קחו מאתכם תרומה, מאתכם, ולא מאחר, אין אני רוצה שיהיה שתוף לאחרים אתי ולא אתכם, ומושום כך כולו כלו, אף כאן הרי הם מאלו גזע רע היו, ויהיו המתים, המתים ודאי מתים ולא מישראל.....מו

כד. לא כתוב ויאכל וישתחוו ישראל, אלא העם, כיוון שכתוב ויצמדו ישראל מהו ויאכל העם, אלא אותו זרע רע היו החובה של ישראל.....מז

כה. ויצמד ישראל לבעל פעור, עבודת הפעור הוא לפרוע עצמו ולהוציא לפניו צואה רותחת, ואותו מעשה מועיל לו ומתחזק ממנו, וישראל כיוון שראו זה, חשבו שזלזול שלו הוא וקלקול שלו שהרי בעבודה זרה כתוב צא תאמר לו, והם בשביל זלזול העבודה זרה פרעו עצמם בלי ידיעה, ועל אלו כפר פנחס ובטל המות, שכתוב ויכפר על בני ישראל, ומה כתוב, קחו מאתכם תרומה לה' ולא מערב רב, שלא נקראו קהילה וחיובר עד שנעבר מהם ערב רב, כביכול בזמן שהתערבו ביניהם כאילו לא היו גוי אחד, ומפני זה קחו מאתכם תרומה, ולא משותפות אחר שאיני רוצה לשתף אחרים ביני ובינכם.....מח

כו. כאשר ערב רב הם מעורבים בישראל, מה כתוב היו צריה לראש, וישראל אחר שנעברים מהם אלו, מה כתוב שאו את ראש כל עדת בני ישראל, ולא עוד, אלא שאמר הקב"ה אני צריך לדור עמכם, זה הוא שכתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולא עוד, אלא כאשר בני ישראל בגלות, עליהם נאמר מי מעכב שאור שבעיסה מעכב – בזמן שערב רב הם ראשים על ישראל, כביכול כאילו עושים שלטון בהקב"ה, ויכנסו במשפטי כוכבים ומזלות, ומפני זה צווחים ואומרים ה' אלהינו בעלוננו אדונים זולתך..... ממ

זוהר חלק ג' פרשת פנחס, רעיא מהימנא, דף רמ"ו עמוד ב' גא

כז. בשלש דרגות אלו, יפקוד כהנים לויים וישראלים מן הגלות, ובהם נטל נקמה מעשו וישמעאל וערב רב, כמו שערב רב מעורבים בעשו וישמעאל, כך יעקב מעורב באברהם ויצחק, ערוב של שניהם, וכך מתערב שילה עם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, ויהיה שלשלת של שניהם..... נא

✿ ספר הזוהר סדר במדבר ✿

זוהר הקדוש פרשת נשא

זוהר חלק ג' פרשת נשא, רעיא מהימנא, דף
 קב"ב עמוד ב'

א.

משה ביקש מהקב"ה שלא תשרה תשרה שכינה על אומות
 העולם, ונתן לו, ההבל שעומד על אומות העולם מהיכן יוצא,
 או על הרשעים שהם ערב רב מעורבים עם ישראל, אלא
 ודאי אין כל פנים שוים, אפילו ישראל אין הם שווים, כל
 שכן אחרים

ותשובה דא אתקריאת חיים כי ממנו תוצאות חיים דאינון
 נשמתינ דישראל. ואידו הכל דנפק וטאל בפומא דב"נ
 בלא עמל ובלא יגיעה. ה' דבהבראם. ועלה אתמר כי על כל
 מוצא פי י' יחיה האדם והיא על רישיה דב"נ. עלה אתמר ותמונת
 י' יביט. אך בצלם יתהלך איש ובגין דאיהי על רישיה דב"נ אסור
 ליה לב"נ למיזל ד' אמות בגלוי דרישא דאם היא אסתלקת מעל
 רישיה דב"נ מיד אסתלקו חיים מניה. [ותשובה זו נקראת חיים, כי
 ממנו תוצאות חיים, שהם נשמות ישראל, והוא הבל שיוצא ונכנס בפה
 האדם בלא עמל ובלא יגיעה, ה' של בהבראם, ועליה נאמר כי על כל
 מוצא פי ה' יחיה האדם, והיא על ראש האדם, עליה נאמר ותמונת ה'
 יביט, אך בצלם יתהלך איש, ומפני שהיא על ראש האדם, אסור לו לבן
 אדם ללכת ארבע אמות בגלוי הראש, שאם היא מסתלקת מעל ראש
 האדם, מיד מסתלקים חיים ממנו].

ואי תימא דכך שריא על אומין דעלמא אע"ג דלא אתברי בהון
 שמיא וארעא וכל תולדין דבהון. לא שריא ודאי דמשה
 בטא מקב"ה דלא תשרי שכינא על אומין דעלמא ויהיב ליה.
 הבלא דקיימא על אומין דעלמא מאן נפקא או על חייביא דאינון
 ערב רב מעורבין עם ישראל אלא ודאי לית כל אפייא שוין.
 אפילו ישראל לאו אינון שוין. כ"ש אחרנין. נואם תאמר שכך שורה
 על אומות העולם, אף על פי שלא נבראו שמים וארץ וכל תולדות
 שבהם, לא שורה וודאי, שמושה ביקש מהקדוש ברוך הוא שלא תשרה
 תשרה שכינה על אומות העולם, ונתן לו, ההבל שעומד על אומות
 העולם מהיכן יוצא, או על הרשעים שהם ערב רב מעורבים עם ישראל,
 אלא וודאי אין כל פנים שוים, אפילו ישראל אין הם שווים, כל שכן
 אחרים.

זוהר הלק ג' פרשת נשא, רעיא מהימנא, דף
 קכ"ד עמוד א'

ג.

ישראל, כאשר הם מחללים התורה, הקדוש ברוך הוא יכניס
 אותם בגלות בני עשו ובני ישמעאל, תחת שעבוד שלהם
 שדרגתם כל"ב ונח"ש ונידונים שם, ובהם יתבררו ויתלבנו
 ויצרפו כצרוף הכסף וכבחון הזהב, זה הוא שכתוב וצרפתים
 כצרוף את הכסף וכחנתים כבחון את הזהב, עד שיתקיים
 בהם אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו

אליהו קום אפתח עמי בפקודין דאנת הוא עוזר לי בכל סטרא
 דהא עלך אתמר בקדמיתא פנחס בן אלעזר בן אהרן
 הכהן וכן אהרן ודאי איהו אח דילי אח לצרה יולד. פתח ואמר:
 נאליהו קום פתח עמי במצוות, שאתה הוא עוזר לי בכל צד, שהרי עליך

נאמר בראשונה פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, ובן אהרן וודאי הוא את שלי, את לצרה יולד, פתח ואמר:]

פקודא לדון בדיני סוטה הה"ד יעבר עליו רוח קנאה וקנא וגו'.
 ודאי רוח קנאה מתרין סטרין אשתכח חד בשקרא וחד בקשוט בגין דא ברוח שקרא וקנא את אשתו והיא לא נטמאה.
 ותנינא ועבר עליו וגו' וקנא את אשתו והיא נטמאה. [מצוה לדון בדיני סוטה, זה הוא שכתוב ועבר עליו רוח קנאה וקנא וגו', וודאי רוח קנאה משני צדדים נמצא, אחד בשקר ואחד באמת, משום כך ברוח שקר וקנא את אשתו והיא לא נטמאה, ושנינו ועבר עליו וגו' וקנא את אשתו והיא נטמאה].

וכי אית קושטא ברוח מסאכא אלא בכר נש מסטרא דאילנא דטוב ורע תמן יצר הרע נחש בזמנא דאית לב"נ אתתא שפירא בכל עובדין מבין דאתמר בה אשת חיל עטרת בעלה יצר הרע אית ליה קנאה כגוונא דאשכחנא דקני אדם על אנתתיה עד דפתי לה וגרם לה מיתה ולזמנין שליט עלה בחובין ומסאב לה והא אתעבידת נבלה. [וכי יש אמת ברוח טומאה, אלא בכך אדם מצד האילן של טוב ורע, שם יצר הרע נחש, בזמן שיש לבן אדם אשה טובה ככל מעשים טובים שנאמר בה אשת חיל עטרת בעלה, יצר הרע יש לו קנאה, כמו שמצינו שקינא לאדם על אשתו, עד שפיתה אותה וגרם לה מיתה, ולעיתים שולט עליה בחטאים ומטמא אותה, והרי נעשית נבילה].

ויצר הרע מסטרא דימינא דיליה דרגא דישמעאל אתקרי נחש.
 ומסטרא דשמאלא דרגיה דעשו סמא"ל אתקרי כלב ממנא דגיהנם דצווח הב הב הדא הוא דכתיב לעלוקה שתי בנות הב הב וברעותא דיליה למיכ"ל נשמתא מסאכא בנורא דיליה גיהנם ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו בקשוט והיא נטמאה. [ויצר הרע, מצד הימין שלו דרגת ישמעאל נקרא נחש, ומצד שמאל דרגת עשו סמא"ל נקרא כלב, ממונה הגיהנם שצווח הב הב, זה הוא שכתוב

לעלוקה שתי בנות הב הב, וברצון שלו לאכול נשמה טמאה באש שלו גיהנם, ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו באמת והיא נטמאה].

ובנינה אתמר ובת איש כהן דא מיכאל כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף ותמן אתוקדת ההיא זוהמא ואתלבנת איחי מניה ככסף דאתלבן בנורא זההיא עופרת דזוהמא אתוקד ואתעביד עפר ואתאביד. [ובגללה נאמר ובת איש כהן, זה מיכאל, כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף, ושם נשרפת אותה זוהמא ומתלבנת היא ממנו, ככסף שמתלבן באש, ואותו עופרת הזוהמא נשרפת ונעשית עפר ונאברתן].

בנונא דא בישראל כד אינון מחללין אורייתא קב"ה ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל תחת שעבודא דלהון דדרגיהו כל"ב ונח"ש ואתדנו תמן ובהון יתבררו ויתלבנו ויצורפו כצרוף הכסף וכבחון הזהב הה"ד וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב עד דיתקיים בהו אם יהיו הטאיכם כשנים כשלג ילבינו. [כמו כן בישראל, כאשר הם מחללים התורה, הקדוש ברוך הוא יכניס אותם בגלות בני עשו ובני ישמעאל, תחת שעבוד שלהם שדרגתם כל"ב ונח"ש ונידונים שם, ובהם יתבררו ויתלבנו ויצורפו כצרוף הכסף וכבחון הזהב, זה הוא שכתוב וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב, עד שיתקיים בהם אם יהיו הטאיכם כשנים כשלג ילבינו].

ג.

ואילן של טוב ורע בגללו נאמר ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו', מפני שהיו ישראל עם ערב רב כולם היו אילן של טוב ורע, ועל כן חציו מתוק מצד הימין, וחציו מר מצד השמאל, ובזמן שערב רב היו מחטיאים את ישראל, היה כאילו היו כולם מצד הרע, והמים הפכו כולם מרים

ואילנא דטוב ורע בגיניה אתמר ויורהו יי' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו'. בגין דהוו ישראל עם ערב רב כלתו הוו אילנא דטוב ורע ועל דא חציו מתוק מסטרא דימינא. וחציו מר מסטרא דשמאלא. ובזמנא דעדב רב הוו מחטיאין לון לישראל הוי כאילו הוו כלתו מסטרא דרע ומיא אתהדרא כלתות מרירין כההוא עץ מר במיא הה"ד ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם. [ואילן של טוב ורע בגללו נאמר ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו', מפני שהיו ישראל עם ערב רב כולם היו אילן של טוב ורע, ועל כן חציו מתוק מצד הימין, וחציו מר מצד השמאל, ובזמן שערב רב היו מחטיאים את ישראל, היה כאילו היו כולם מצד הרע, והמים הפכו כולם מרים, כאותו עץ מר במים, זה הוא שכתוב ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם].

והאי עץ מר איהו כגוונא דנסינא דסוטה אי סמת תחות בעלה אינון מיין דאשקיין לה אתהדרו מרירין ובהון וצבתה בטנה ונפלה יריכה ואי לא סמת מה כתיב ונקתה ונזרע' זרע ואולידת בר אוף הכא וימתקו המים. [זוהר העץ המר, הוא כמו נסיון הסוטה, אם סמתה תחת בעלה אלו המים שמשקים אותה הופכים מרים, ובהם וצבתה בטנה ונפלה יריכה, ואם לא סמתה מה כתוב ונקתה ונזרעה זרע, ומולידה בן, אף כאן וימתקו המים].

ד.

כמו כן יעשה לנסות את ישראל בגאולה האחרונה, זה הוא שכתוב יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, שהם מצד הטוב ועומדים בניסיון, והרשיעו רשעים, אלו מצד הרע, ויתקיים בהם ואל אדמת ישראל לא יבואו, והורג אותם – והמשכילים יבינו, בשבילם נאמר והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, בזה החיבור שלך שהוא ספר הזוהר מן הזוהר של אימא עליונה תשובה, באלו לא צריך נסיון, ומפני שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים, שהוא זה ספר הזוהר, יצאו בו מן הגלות ברחמים ויתקיים בהם ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, והאילן של טוב ורע, שהוא איסור והיתר טומאה וטהרה, לא שולט על ישראל יותר, שהרי פרנסה שלהם לא תהיה אלא מצד עץ החיים, שאין שם לא קושיה מצד הרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה, שכתוב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ – שלא יתפרנסו תלמידי חכמים מעמי הארץ, אלא מצד הטוב, שאוכלים טהרה כשר והיתר, ולא מערב רב שאוכלים טהרה כשר היתר, ולא מערב רב שאוכלים טומאה פסול אסור, שהם טמאים, שמתמאים עצמם בנדה שפחה גויה זונה, מפני שהם בני לילית שהיא נדה שפחה גויה זונה חוזרים לשרשם, ועליהם נאמר כי משורש נחש יצא צפע

כגזונא דא יתעביד לנסאה לון לישראל בפורקנא בתרייתא
הה"ד יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים דאינון מסטרא דטוב וקיימין בנסיונא. והרשיעו רשעים אינון מסטרא דרע ויתקיים בהון ואל אדמת ישראל לא יבאו וקטיל לון. [כמו כן יעשה לנסות את ישראל בגאולה האחרונה, זה הוא שכתוב יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, שהם מצד הטוב ועומדים בניסיון, והרשיעו רשעים, אלו מצד הרע, ויתקיים בהם ואל אדמת ישראל לא יבואו, והורג אותם].

והמשכילים יבינו מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי בניייהו אתמר (שם) והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע

בהאי תבורא דילן דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באילן לא צריך נסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון יי' בדר ינתנו ואין עמו אל נכר. [והמשכילים יבינו, מצד הבניה שהוא עץ החיים, בשבילם נאמר והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, בזה החיבור שלך שהוא ספר הזוהר מן הזוהר של אימא עליונה תשובה, באלו לא צריך נסיון, ומפני שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים, שהוא זה ספר הזוהר, יצאו בו מן הגלות ברחמים ויתקיים בהם ה' בדר ינתנו ואין עמו אל נכר].

ואילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה לא שלטא על ישראל יתיר דהא פרנסה דילן לא ליהוי אלא מסטרא דאילנא דחיי דלית תמן לא קשיא מסטרא דרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה דכתיב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ. [והאילן של טוב ורע, שהוא איסור והיתר טומאה וטהרה, לא שולט על ישראל יתיר, שהרי פרנסה שלהם לא תהיה אלא מצד עץ החיים, שאין שם לא קושיה מצד הרע, ולא מחלוקת מרוח הטומאה, שכתוב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ].

דלא יתפרנסון ת"ח מעמי הארץ אלא מסטרא דטוב דאכלין טהרה כשר היתר ולא מערב רב דאכלין טומאה פסול איסור דאינון מסאבין דמסאבין גרמייהו בנשג"ז. בגין דאינון בנוי דלילית דאיהי נשג"ז חזרין לשרשיהו. ועלייהו אתמר כי משרש נחש יצא צפע. [שלא יתפרנסו תלמידי חכמים מעמי הארץ, אלא מצד הטוב, שאוכלים טהרה כשר והיתר, ולא מערב רב שאוכלים טהרה כשר היתר, ולא מערב רב שאוכלים טומאה פסול אסור, שהם טמאים, שמשמאים עצמם בנדה שפחה גויה זונה, מפני שהם בני לילית שהיא נדה שפחה גויה זונה חוזרים לשרשם, ועליהם נאמר כי משורש נחש יצא צפע].

ה.

איסור והיתר טומאה וטהרה, לא מעבר מעם הארץ, שמצדם אין בין גלות לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד, שהם לא טועמים מעץ החיים, וצריך להם משנה באיסור והיתר טומאה וטהרה, אלא יהיו מבוזים לפני תלמידי חכמים, כמו החושך לפני האור, ערב רב אלו עמי הארצות הם חשוכים, ואל נקראים ישראל, אלא עבדים מכורים לישראל, מפני שהם כבהמות

ובזמנא דאילנא דטוב ורע שלטא דאיהו חולין דטהרה וחולין דטומאה אינון חכמים דדמיין לשבתות וי"ט לית לון אלא מה דיהבין לון אינון חולין כגזונא דיום השבת דלית ליה אלא מה דמתקנין ליה ביומי דחול. [ובזמן שהאילן של טוב ורע שולט, שהוא חולין של טהרה וחולין של טומאה, אלו חכמים שדומים לשבתות וימים טובים, אין להם אלא מה שנותנים להם אלו החולין, כמו יום השבת שאין לו אלא מה שמכנינים לו בימות החול].

ובזמנא דשלטא אילנא דחיי אתכפייא אילנא דטוב ורע ולא יהא לע"ה אלא מה דיהיב לון תלמידי חכמים ואתכפיין תחותיהו וכאלו לא הוו בעלמא. [ובזמן ששולט עץ החיים, נכפה האילן של טוב ורע, ולא יהיה לעם הארץ אלא מה שנותנים להם תלמידי חכמים, ונכנעים תחתיהם וכאילו אינם בעולם].

והכי איסור והיתר טומאה וטהרה לא אתעבר מע"ה דמסטרייהו לית בין גלותא לימות המשיח (לגבייהו) אלא שעבוד מלכיות בלבד דאינון לא טעמין מאילנא דחיי וצריך לון מתני' באיסור והיתר טומאה וטהרה אלא יהון מבוזים קדם ת"ח כגזונא דחשוכא קמי נהורא דערב רב אינון ע"ה אינון חשוכין. ולא אתקריאו ישראל. אלא עבדין ובינין לישראל בגין דאינון כבעירין והא אוקמוה. [וכך איסור והיתר טומאה וטהרה, לא מעבר מעם הארץ, שמצדם אין בין גלות לימות המשיח (אצלם) אלא שעבוד מלכיות בלבד,

שהם לא טועמים מעץ החיים, וצריך להם משנה באיסור והיתר טומאה וטהרה, אלא יהיו מבוזים לפני תלמידי חכמים, כמו החושך לפני האור, ערב רב אלו עמי הארצות הם חשוכים, ולא נקראים ישראל, אלא עבדים מכורים לישראל, מפני שהם כבהמות, והרי העמידוהו].

וישראל אתקריאו אדם ומנין דאית בהון כעירא ואדם הה"ד
ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. ואתן צאני צאן
מרעיתי אינון ע"ה טבין מסטרא דטוב. אדם אתם ת"ה. ווישראל
 נקראו אדם, ומנין שיש בהם בהמה ואדם, זה הוא שכתוב ואתן צאני צאן
 מרעיתי אדם אתם, ואתן צאני צאן מרעיתי, אלו עמי הארצות, טובים
 מצד טוב, אדם אתם, תלמידי חכמים].

ובקרא דא נמי רמיז ליה לז עמי שומע לי ישראל וגו'. בתר
 דאמר עמי אמאי קאמר ישראל אלא עמי ע"ה ישראל
 ת"ה ובגינייהו אתמר ובני ישראל יוצאים ביד רמה. [ובפסוק זה גם
 רמוז לו, לו עמי שומע לי ישראל וגומר, אחר שאמר עמי, מדוע אומר
 ישראל, אלא עמי, עם הארץ ישראל, תלמידי חכמים, ובגללם נאמר ובני
 ישראל יוצאים ביד רמה].

כגזנא דפליג לזן קב"ה כמורא דסיני הכי פליג לזן כפורקנא
בתרייתא דישראל דאתמר בהון וחמושים עלו בני
ישראל מארץ מצרים מסטרא דאילנא דהיי דאינון ג' שנין
דיובלא. אתמר בהון המה יעלו בהר ובהון ויסע מלאך האלקים
 ההולך לפני מחנה ישראל ולזן אתמר ואשא אתכם על כנפי
 נשרים דאינון ענני כבוד ואביא אתכם אלי ובני ישראל יוצאים
 ביד רמה הכי יפיק לת"ה ככל האי יקר. [כמו שחלק להם הקדוש
 ברוך הוא, בהר סיני, כך חילק להם בגאולה האחרונה של ישראל,
 שנאמר בהם וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים, מצד עץ החיים
 שהם חמושים שנים של יובל, נאמר בהם המה יעלו בהר, ובהם ויסע
 מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל, ולהם נאמר ואשא אתכם על

כנפי נשרים, שהם ענני כבוד ואביא אתכם אלי, ובני ישראל יוצאים ביד רמה, כך יוציא תלמידי חכמים בכל זה הכבוד.

1.

כך יאמר ביציאה של הגאולה האחרונה, אם תקבלו עליכם תלמידי חכמים ביציאת הגלות כאדם שרוכב על סוס ועבד שמשמש לו, מוטב, ואם לא, שם תהיה קבורתכם בגלות.

וכגוונא דאתמר בע"ה מסטרא דטוב (שם) ויתיצבו בתחתית ההר. הכי יהון במפקנא בתרייתא תחות ת"ח כעבדא דאזיל לרנגליא דסוסיא דמאריה וכגוונא דאמר לון בתחתית ההר אם תקבלו תורתי מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם הכי יימא במפקנו פורקנא בתרייתא אם תקבלון עליכון ת"ח במפקנו דגלותא כאדם דרכיב על סוסיא ועבדא דמשמש ליה מוטב. ואם לאו תמן תהא קבורתכם בגלותא. [וכמו שנאמר בעם הארץ מצד טוב ויתיצבו בתחתית ההר, כך יהיו ביציאה האחרונה תחת תלמידי חכמים, כעבד שהולך לרנגלי סוסי אדונו, וכמו שאמר להם בתחתית ההר אם תקבלו תורתי מוטב, ואם לא שם תהיה קבורתכם, כך יאמר ביציאה של הגאולה האחרונה, אם תקבלו תורתי מוטב, ואם לא שם תהיה קבורתכם, כך יאמר ביציאה של הגאולה האחרונה, אם תקבלו עליכם תלמידי חכמים ביציאת הגלות כאדם שרוכב על סוס ועבד שמשמש לו, מוטב, ואם לא, שם תהיה קבורתכם בגלות].

2.

וערב רב כמו שנאמר בהם וירא העם וינועו מרחוק, כך יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל זה הכבוד, והם רחוקים מהם, ואם רוצים להתחבר

איתם מה כתוב בהם לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה, באותו זמן יתקיים בהם בישראל ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר – אין מקבלים גרים לימות המשיח, ורשעים בחושך ידמו, אלו ערב רב, ומפני זה אמר נביא עליהם ואל אדמת ישראל לא יבואו

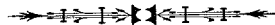
וערב רב כגזונא דאתמר בהון וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק הכי יהון רחיקין מן פורקנא ויחמון לת"ח ולעמא קדישא בכל האי יקר ואינון רחיקי' מינייהו. ואי בעו לאתחברא בהדייהו מה כתיב בהו לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה. בההוא זמנא יתקיים בהו בישראל יי' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר והא אוקמוה אין מקבלין גרים לימות המשיח. ורשעים בחושך ידמו אינון ערב רב ובג"ד אמר נביאה עלייהו ואל אדמת ישראל לא יבאו. [וערב רב כמו שנאמר בהם וירא העם וינעו מרחוק, כך יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל זה הכבוד, והם רחוקים מהם, ואם רוצים להתחבר איתם מה כתוב בהם לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה, באותו זמן יתקיים בהם בישראל ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, והרי העמידוהו אין מקבלים גרים לימות המשיח, ורשעים בחושך ידמו, אלו ערב רב, ומפני זה אמר נביא עליהם ואל אדמת ישראל לא יבואו].

אמר אליהו רביא מהימנא הא שעתא איחי לסלקא לעילא באומאה אימא אנת דהא בגינך אנא בעי לסלקא דיהיב לי קב"ה רשו לאתגלייא לך בבית אסורים דילך בקבורה דיל ולמעבד עמך טיבו דאנת מחולל בחובין דעמא. הה"ד והוא מחולל מפשעינו. [אמר אליהו, רועה נאמן, הרי השעה היא לעלות למעלה, בשבועה אמא אתה שהרי בגללך אני מבקש לעלות, שנותן לי הקדוש ברוך הוא רשות להתגלות לך בבית האסורים שלך, בקבורה שלך, ולעשות עמך טוב, שאתה מחולל בחטאי העם, זה הוא שכתוב והוא מחולל מפשעינו].

ח.

ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי להוציא אותי מזה הצער, בזו הקבורה, שנאמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא מכירים בי, ואני חשוב בעיניהם בין ערב רב רשעים ככלב מת שהסריח, שחכמת סופרים תסרח ביניהם, בכל עיר ועיר ובכל מקום, ישראל מפוזרים ביניהם בין מלכים, והפכו אלו ערב רב רועים על ישאל צאן של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם ואתן צאן מרעיתי אדם אתם, ואין להם יכולת לעשות טוב עם תלמידי חכמים

"ל רעיא מהימנא באומאא עלך בשמא דידו"ד לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סני. ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי קבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו ולא אשתמודען בי ואני השיב בעיניהו בין ערב רב רשיעייא ככלב מת דסרח ביניהו דחכמת סופרים תסרח ביניהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין ביניהו בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח. נאמר לו הרועה הנאמן, בשבועה עליך בשם יהו"ה, לא תאחר בכל יכולתך, שהרי אני בצער רב, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי להוציא אותי מזה הצער, בזו הקבורה, שנאמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא מכירים בי, ואני חשוב בעיניהם בין ערב רב רשעים ככלב מת שהסריח (ביניהם), שחכמת סופרים תסרח ביניהם, בכל עיר ועיר ובכל מקום, ישראל מפוזרים ביניהם בין מלכים, והפכו אלו ערב רב רועים על ישאל צאן של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם ואתן צאן מרעיתי אדם אתם, ואין להם יכולת לעשות טוב עם תלמידי חכמים.

ט.

ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחננו,
ומחרימים ערב רב ביניהם שלא נותנים להם במקומות
הרבה אלא דבר קצוב, שלא תהיה תקומה לנפילה שלהם,
ואפילו חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצער
בדוחק ביגון חשובים ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה
נחשבו לנבלי חרש, בראש כל חוצות, שלא מצאו אכסניה
ביניהם

ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחננו
ומחרימין ערב רב ביניהו ולא יחבין לון באתרין סגיאין
אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו חי שעה
וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ניגונא חשיבין
ככלבים בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל
חוצות. דלא אשכחו אכסניא ביניהו. וואנשי חיל ויראי חטא
מסובבים מעיר לעיר ולא יחננו, ומחרימים ערב רב ביניהם שלא נותנים
להם במקומות הרבה אלא דבר קצוב, שלא תהיה תקומה לנפילה
שלהם, ואפילו חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצער בדוחק
ביגון חשובים ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש,
בראש כל חוצות, שלא מצאו אכסניה ביניהם].

י.

והם הערב רב הם העשירים בשלוח בשמחה בלי צער בלי יגון כלל, גזלנים בעלי שוחד, שהם דיינים ראשי העם, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עליהם נאמר היו צריה לראש, בשבועה עליך פעם שניה בחי ה' צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים, שכל אלו דברים לא יפלו מפיך בכל יכלתך לדבר בהם לפני הקדוש ברוך הוא, ולהראות הדוחק שלהם

ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוח בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא כי מלאה הארץ חמס מפניהם עלייהו אתמר היו צריה לראש באומאה עלך זמנא תניינא בחי יי' צבאות אלקי ישראל יושב הכרובים דכל ארין מלין לא יפלו מפומך בכל יכלתך למלא בהון קמי קב"ה ולאחזאה דוחקא דלהון. ווהם הערב רב הם העשירים בשלוח בשמחה בלי צער בלי יגון כלל, גזלנים בעלי שוחד, שהם דיינים ראשי העם, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עליהם נאמר היו צריה לראש, בשבועה עליך פעם שניה בחי ה' צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים, שכל אלו דברים לא יפלו מפיך בכל יכלתך לדבר בהם לפני הקדוש ברוך הוא, ולהראות הדוחק שלהם.

זוהר הקדוש פרשת בהעלותך

זוהר חלק ג' פרשת בהעלותך, רעיא מהימנא,
דף קנ"ב עמוד ב'

יא.

ימים יבואו שיתקיים בהם כיציאת מצרים שנאמר בה וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא, ובגלות האחרונה אין מיתה

אלא עוני, שעני חשוב כמת, לקיים בהם והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה', להתקיים בהם ואת עם עני תושיע – ואלו עשירים שישארו בהם, יתקיים בהם נרפים אתם נרפים, נרפים הם בתורה, נרפים הם לעשות טוב עם בעלי תורה ואנשי חיל המסובבים מעיר לעיר ולא יחננו, ונרפים הם בכובד המס, שאם תאמר כבדים הם בכובד המס ולא עושים טוב, משום כך תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה, שכובד המס עליהם, ואל ישעו בדברי שקר, שהם משקרים ואומרים שכובד המס עליהם, ומפני זה לא יעשו טוב, הם משקרים בדיבורם ואומרים שמהכובד שיכבד עליהם תבן אין נתן ממון השקר שבו טועים להקדוש ברוך הוא, ומפני שלא ישעו בו ולא חסו בשם ה', אין נתן לעבדיך, ואלו שיש להם, מכוסה וגנוז ממון שבפנים, שהוא תוכן כגון תוך האוצר ותיבה, מתקיים בהם ותוכן לבנים תתנו, וזה כספים לבנים שיהיו באותו דור

פקודא דא שחיטת הפסח בזמנו ואבתריה פסח ראשון ופסח שני לאכול אותן כמשפטם וטמאים להיות נדחים לפסח שני דאיהו פקודא תליתאה. תנאין ואמוראין אית בני נשא כחולין דטהרה מסטרא דמיכאל וכחולין דהקדש כגון בשר קדש ואינון מסטרא דגבריאל כהן ולוי. ואית בני נשא דאינון כיומין טבין ואינון קדש קדשים. [מצוה זו שחיטת הפסח בזמנו, ואחריה פסח ראשון ופסח שני לאכול אותם כמשפטם וטמאים להיות נדחים לפסח שני שהוא מצוה שלישית, תנאים ואמוראים, יש בני אדם כחולין של טהרה מצד מיכאל, וכחולין של הקדש, כגון בשר קודש והם מצד גבריאל, כהן ולוי, ויש בני אדם שהם כימים טובים, והם קודש קדשים].

שכינתא איהי פסח ראשון מימינא דתמן חכמ"ה. שני משמאלא. פסח ראשון מימינא דתמן חכמ"ה. פסח שני משמאלא דתמן בינה ובגין דבגבורה מתעברין כל אשין נוכראין דאינון קקש ותבן לגבי אש דבגבורה טמאים נדחים לפסח

שני. [שכינה היא פסח ראשון מימין, ופסח שני משמאל, פסח ראשון מימין ששם חכמ"ה, פסח שני משמאל ששם בינ"ה, ומפני שבגבורה עוברים כל אישים זרים שהם כקש ותבן לגבי אש הגבורה, ממאים נרחים לפסח שני].

וכל טומאה נדה ומצורע זב וזבה ויולדת באשא דגבורה איהו שורף דנשמתא איהו מאנא דקודשא בריך הוא ואיהו לא שרי בה עד דאתלכנת באשא דגבורה דכתיב הלא כה דברי כאש נאם יי'. ובהאי אשא אם ברזל הוא מתפוצץ ואם אבן הוא נמוח. וכל טומאת, נדה, ומצורע, זב וזבה, ויולדת, כאש הגבורה הוא שורף, שהנשמה היא כלי של הקדוש ברוך הוא, והוא לא שורה בה עד שמתלכנת באש הגבורה שכתוב הלוא כה דברי כאש נאום ה', וזוה האש אם ברזל הוא מתפוצץ ואם אבן הוא נימוח].

ובימינא (נ"א ובמיא) דתמן תורה שבכתב דאיהי מים וטהרה ממקור דמיה ואתדכי בה מצורע וטמא מת זב וטמא בכ"ר מיני שרץ. הה"ד זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'. ובימין (נ"א ובמים) ששם תורה שבכתב שהיא מים, וטהרה ממקור דמיה, ונטהר בה מצורע וטמא מת זב וטמא בכל מיני שרץ, זה הוא שכתוב זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'.

בעמודא דאמצעית' מאנא אתיחדת כבעלה דאיהי אתתא בתר דאתקדשת בשמאלא ואתדכאת כמי מקוה בימינא ואזמרים על מאני דפסחא כלים שנשתמשו בהן בצונן מטבילין בצונן והן טהורים אינון נשמתין דאינון מספרא דרחמי ואינון רחמנים מארי הנא וחסדא לא צריכין לאדכאה במים פושרים כבינוניים כ"ש כחמי חמין דבהון מתדכין רשעים גמורים דמתממין גרמיהו באשא דיצה"ר ועליהו אתמר כל דבר אשר יבא באש בגין דזוהמא דלהון נפישא אבל צדיקים גמורים בצונן דעליהו אתמר כל חמשים ריוח בין הדבקים מצננים ליה גיהנם.

ובעמוד של האמצע כלי מתייחדת עם בעלה, שהיא אשה אחר שמתקדשת בשמאל, ונטהרת במי מקוה בימין, ואומרים על כלי הפסח, כלים שנשתמשו בהן בצונן, מטבילין בצונן והם טהורים, אלו נשמות שהן צד הרחמים והם רחמניות בעלות חן וחסד, לא צריכות להטהר במים פושרים כבינונים, כל שכן בחמי חמים, שבהם נטהרים רשעים גמורים, שמחממים עצמם באש יצר הרע, ועליהם נאמר כל דבר אשר יבוא באש, ועליהם נאמר כל דבר אשר יבוא באש, מפני שזוהמא שלהם מרובה, אבל צדיקים גמורים בצונן, שעליהם נאמר כל המשים ריוח בין הדבקים מצננים לו גיהנם].

ואי נשמתין חמריים דאינון כמאני חרם שבירתן זו היא טהרתן כד"א נשברו נטהרו ורזא דמלה זבחי אלקים רוח נשברה וגו' אבל אינון דמשתדלין באורייתא דבכתב ובאורייתא דבש"פ דאינון אש ומים ואינון דמשתדלין ברוזי דאורייתא דאיהו אור דכתיב בה ותורה אור באורייתא אינון מתדכין בה. [ואם נשמות חמריים שהם ככלי חרם, שבירתן זו היא טהרתן כמו שאתה אומר נשברו נטהרו, וסוד הדבר זבחי אלהים רוח נשברה וגו', אבל אלו שעוסקים בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, שהם אש ומים, ואלו שעוסקים בסודות התורה שהיא אור שכתוב בה ותורה אור, בתורה הם נטהרים בה].

ועוד כפ' הרואה. הרואה תמרים בחלום תמו עונותיו. הה"ד תם עונך בת ציון. בגין דתמרים ביה תם דרגא דיעקב דאתמר ביה ויעקב איש תם חובין מרים וע"ד תמרים תמן ת"ם ותמן מ"ר. . [ועוד בפרק הרואה, הרואה תמרים בחלום, תמו עונותיו, זה הוא שכתוב תם עונך בת ציון, מפני שתמרים בו תם, דרגת יעקב שנאמר בו ויעקב איש תם, חמאים מרים ועל כן תמרים שם ת"ם ושם מ"ר].

הכא רמיזו וימתקו המים הה"ד זיורהו יי' עץ וימתקו המים. מהכא מאן דאשתדל באורייתא דאיהו עץ. חובין דיליה

דאתמר בהון וימררו את חייהם בעבודה קשה קב"ה מחיל ליה ויתחזרון מתיקין. וכאן רמוז וימתקו המים, זה הוא שכתוב ויורתו ה' עץ וימתקו המים, מכאן מי שעוסק בתורה שהיא עץ, תמים שלו שנאמר בהם וימררו את חייהם בעבודה קשה, הקדוש ברוך הוא מוחל לו ויהפכו מתוקים].

דיומזין ייתון דיתקיים בהו כמפקנו דמצרים דאתמר ביה (שם) וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובגלותא בתראה לית מיתה אלא עוני דעני חשוב כמת לקיים בהון והשארתי בך עם עני ודל וחסו בשם יי' לאתקיימא בהון ואת עם עני תושיע ואלין עתירים דישתארון בהון יתקיים בהון נרפים אתם נרפים. נרפים הם באורדייתא. נרפים הם למעבד טיבו עם מארי תורה ואנשי חיל המסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו. [שימים יבואו שיתקיים בהם כיציאת מצרים שנאמר בה וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא, ובגלות האחרונה אין מיתה אלא עוני, שעני חשוב כמת, לקיים בהם והשארתי (בך) [בקרובך] עם עני ודל וחסו בשם ה', להתקיים בהם ואת עם עני תושיע, ואלו עשירים שישארו בהם יתקיים בהם נרפים אתם נרפים, נרפים הם בתורה, נרפים הם לעשות טוב עם בעלי תורה ואנשי חיל המסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו].

ונרפים הם בכובד המס דאי תימא כבדין אינון בכובד חמס ולא עבדין טיבו בגין דא תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה דכובד חמס עלייהו ואל ישעו בדברי שקר דאינון משקרין ואמרין דכובד המס עלייהו ובגין דא לא יעבדון טיבו. אינון משקרין במלוליייהו ואמרין דמהכובד דתכבד עלייהו תבן אין נתן ממונא דשקרא דביה טועין (ס"א שועין) לקב"ה ובגין דלא ישעון ביה ולא חסו בשם יי' אין נתן לעבדיך. [ונרפים הם בכובד המס, שאם תאמר כבדים הם בכובד המס ולא עושים טוב, משום כך תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה, שכובד המס עליהם, ואל ישעו בדברי

שקר, שהם משקרים ואומרים שכובד המם עליהם, ומפני זה לא יעשו טוב, הם משקרים בדיבורם ואומרים שמהכובד שיכבד עליהם תבן אין נתן ממוזן השקר שבו טועים להקדוש ברוך הוא, ומפני שלא ישעו בו ולא חסו בשם ה', אין נתן לעבדיך].

ואלין דאית לון טמיר וגניז ממוזא מלגו דאיהו תוכן כגון תוך האוצר ותיבה אתקיים בהו ותוכן לבנים תתנו ודא כספים לבנים דיהון בההוא דרא. [ואלו שיש להם, מכוסה וגנוז ממוזן שבפנים, שהוא תוכן כגון תוך האוצר ותיבה, מתקיים בהם ותוכן לבנים תתנו, וזה כספים לבנים שיהיו באותו דור].

יב.

באותו זמן שם שם לו חק ומשפט, והם בעלי משנה, אף כאן ויבואו מרתה, הפכה להם תורה שבעל פה, מרה בדחקים רבים בעניות, שיתקיים בהם וימררו את חייהם בעבודה קשה, זו קושייה, בחומר זה קל וחומר, ובלבנים זה ליבון הלכה, ובכל עבודה בשדה זו ברייתא, את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך זה תיק"ו.

בההוא זמנא שם שם לו חוק ומשפט ואינון מארי משנה. אוף הכא ויבאו מרתה אתהדר לון אורייתא דבעל פה מרה בדחקין סגיאין בעניותא דיתקיים בהו וימררו את חייהם בעבודה קשה זו קושיא בחמר דא ק"ו ובלבנים דא לבון הלכה ובכל עבודה בשדה דא ברייתא. את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך דא תיק"ו. [באותו זמן שם שם לו חק ומשפט, והם בעלי משנה, אף כאן ויבואו מרתה, הפכה להם תורה שבעל פה, מרה בדחקים רבים בעניות שיתקיים בהם וימררו את חייהם בעבודה קשה, זו קושייה, בחומר זה קל וחומר, ובלבנים זה ליבון הלכה, ובכל עבודה בשדה זו ברייתא, את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך זה תיק"ו].

יג.

וימתקו המים, כמלח שממתק בשר, כך יתמתקו בסודות שמתגלים על ידך כל אלו קושיות ומחלוקות של מים מרים של התורה שבעל פה, הופכים מתוקים מי התורה, ויסורים שלך בסודות אלו שנגלים על ידיך יהיו לך מתוקים, ויהפכו לך כל דחקים שלך כחלומות שעוברים וחל"ם בהיפוך אותיות מל"ח, שממתק את הבשר, גם יסורים ממתקים

ורעיא מהימנא תמן אתקיים כך שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ובהאי עין הדעת טוב ורע דאיהו איסור והיתר.

ובאינון רזין דאתגליין על ידך וימתקו המים כמלח דממתקת בשרא הכי יתמתקון ברזייא דאתגליין על ירך כל אינון קושיין ומחלוקות דמיין מרירן דאורייתא דבעל פה אתהדרו מתיקן מי אורייתא ויסודין דילך ברזין אלין דאתגליין על ירך יהון לך מתיקן ויהדרון לך כל דחקין דילך כחלמין דעברין וחל"ם בהיפוך אתון מל"ח דממתקת ית בשרא אוף יסודין ממתקים כמה דאוקמוה.

[ורועה נאמן שם התקיים כך, שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו, ובזה עין הדעת טוב ורע, שהוא איסור והיתר, ובאלו סודות שהתגלו על ירך וימתקו המים, כמלח שממתק בשר, כך יתמתקו בסודות שמתגלים על ירך כל אלו קושיות ומחלוקות של מים מרים של התורה שבעל פה, הופכים מתוקים מי התורה, ויסורים שלך בסודות אלו שנגלים על ידיך יהיו לך מתוקים, ויהפכו לך כל דחקים שלך כחלומות שעוברים וחל"ם בהיפוך אותיות מל"ח, שממתק את הבשר, גם יסורים ממתקים כמו שהעמידוהו].

יד.

ולרשעים הופכים יסורים מלח סדומית, שהוא מסמא את העינים לקיים בהם ועיני רשעים שיתקיים בהם באותו זמן

יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, יתלבנו, אלו בעלי משנה, ויצרפו, אלו זרע קדוש של שאר העם, זה הוא שכתוב וצרפתים כצרוף את הכסף, והרשיעו רשעים, אלו ערב רב

ולרשעים מתהדרן יסורין מלח סדומית דאיהי מסמא את העינים לקיימא בהו ועיני רשעים תכלינה ואינון ערב רב רשיעיא דיתקיים בהו בההוא זמנא יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים. יתלבנו אינון מארי משנה. ויצרפו אינון זרעא קדשיא דשאר עמא הה"ד וצרפתים כצרוף את הכסף. והושיעו רשעים אינון ערב רב. נולרשעים הופכים יסורים מלח סדומית, שהוא מסמא את העינים לקיים בהם ועיני רשעים שיתקיים בהם באותו זמן יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, יתלבנו, אלו בעלי משנה, ויצרפו, אלו זרע קדוש של שאר העם, זה הוא שכתוב וצרפתים כצרוף את הכסף, והרשיעו רשעים, אלו ערב רב.

טו.

והמשכילים יבינו, אלו בעלי קבלה שנאמר בהם והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, אלו הם אשר עוסקים בזוהר זה שנקרא ספר הזוהר, שהוא כתיבת נח שנאספים בה שנים מעיר ושבע ממלכות ולעיתים אחד מעיר ושנים ממשפחה, שבהם יתקיים כל הבן הילוד היארה תשליכהו, וזו אורה של ספר זה, והכל על סיבה שלך – ומי גורם זו, עורב, שאתה תהיה באותו זמן כיונה, ששליח אחר שנקרא בשמדך, כעורב שנשלח בראשונה ולא חזר בשליחות, שעוסק בשקצים שנאמר בהם עמי הארץ שקץ, מפני ממון שלהם, ולא עוסק בשליחותו להחזיר הצדיקים בתשובה, כאילו לא עושה שליחות אדונו – רועה נאמן, אתה היית יודע כל זה, ועל ידך הוא מתגלה

והמשכילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון (שם) והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע אלין אינון דקא משתדלין כזוהר דא דאקרי ספר הזוהר דאיהו כתיבת נח דמתכנשין בה שנים בעיר ושבע ממלכותא ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה דבהון יתקיים כל הבן הילוד היארה תשליכהו. ודא אורה דספרא דא וכלא על סיבה דילך. ונהמשכילים יבינו, אלו בעלי קבלה שנאמר בהם והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, אלו הם אשר עוסקים בזוהר זה שנקרא ספר הזוהר, שהוא כתיבת נח שנאספים בה שנים מעיר ושבע ממלכות ולעיתים אחד מעיר ושנים ממשפחה, שבהם יתקיים כל הבן הילוד היארה תשליכהו, וזו אורה של ספר זה, והכל על סיבה שלך.

ומאן גרים דא עורב דאנת תהא בההוא זמנא כיונה דשליח אחרא דאקרי בשמדך כעורב דאשתלח בקדמיתא ולא אתהדר בשליחותא דאשתדל בשקצים דאתמר בהון עמי הארץ שקץ בגין ממנא דלהון ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקייא בתובתא כאילו לא עביד שליחותא דמאריה זכו. [ומי

גורם זו, עורב, שאתה תהיה באותו זמן כיונה, ששליח אחר שנקרא בשמך, כעורב שנשלח בראשונה ולא חזר בשליחות, שעוסק בשקצים שנאמר בהם עמי הארץ שקץ, מפני ממון שלהם, ולא עוסק בשליחותו לתחזיר הצדיקים בתשובה, כאילו לא עושה שליחות אדונן].

קם רעיא מהימנא ונשיק ליה וברוך ליה ואמר ודאי שליחא דמאריך אנת לגבן. פתחו תנאין ואמוראין ואמרו רעיא מהימנא אנת הוית ידע כל דא ועל ידך היא אתגלייא אבל בענוה דילך דאתמר בך והאיש משה ענו מאד באלין אתרין דאנת מתבייש לאחזקא טיבו לגבך מני קב"ה לן ולבוצינא קדישא למהוי בידך ובפומך באלין אתרין. וקם רועה נאמן ונשק לו וברך אותו, ואמר וודאי שליח אדונך אתה אצלינו, פתחו תנאים ואמוראים ואמרו, רועה נאמן, אתה היית יודע כל זה, ועל ידך הוא מתגלה, אבל בענווה שלך שנאמר בך והאיש משה עניו מאוד, כאילו מקומות שאתה מתבייש לתחזיק טוב לעצמך, מינה הקדוש ברוך הוא אותנו, ואת המאור הקדוש, להיות בידך ובפיך באלו מקומות].

זוהר הקדוש פרשת פנחס

זוהר חלק ג' פרשת פנחס, רעיא מהימנא, דף
ר"ל עמוד א'

זט.

לא כשפחה רעה לילית חצופה בלי ענווה, אין לה בושת פנים, אלא של ערב רב, ומפני זה אמר שלמה אשת חיל עטרת בעלה וזרקב בעצמותיו מבישה, שהשכינה היא המלכה, שפחה שלה לילית, אין לה ענווה ולא בושת פנים מהקדוש ברוך הוא, וכך בניה ערב רב, והקדוש ברוך הוא

עתיד להעביר אותה ואת בניה מהעולם, שממזרים הם מבני
 תשע מדות אסנ"ת משגח"ת (ראשי תיבות אנוסה שנואה
 נידוי תמורה מורדת שכורה גרושת הלב חצופה תערובת)
 ממזרים מדרבנן

בגוונא דשכינתא איהי מראה דיליה שמיעה דיליה. ריה ניחח
 דיליה דבור דיליה ברישא. הכי איהו בידין עשיית
 מצוה דיליה בגופא כריעא דיליה בצלותא זקיפ' דיליה בצלותא
 עמידה דיליה דאיהו (דאיהי מזליה) דקיימא קמיה בכל אתר
 וזרעת לגביה ואתנפלת לרגליו בנפילת אפין למשאל מניה רחמים
 על בנהא איהי ענוה לגביה ואית לה בשת פנים מיניה ולא כשפחה
 בישא לילית חצופה בלא ענוה לית לה בשת פנים אימא דערב רב
 ובגין דא אמר שלמה אשת חיל עטרת בעלה וזרקב בעצמותיו
 מבישה דשכינתא איהי מטרוניתא שפחה דילה לילית ליה לה
 ענוה ולא בשת אנפין מקב"ה וזכי בנהא ערב רב וקב"ה עתיד
 לאעבר' לה ולבנהא מעלמא דממזרים אינון מבני ט' מדות אסנ"ת
 משגח"ת (ר"ת אנוסה שנואה נידוי תמורה מורדת שכורה גרושת
 הלב חצופה תערובת) ממזרי דרבנן. נכמו שהשכינה היא מראה שלו,
 שמיעה שלו, ריה ניחוח שלו, דיבור שלו, בראש, כך היא בידים עשיית
 מצוה שלו, בגוף כריעה שלו, בתפלה זקיפה שלו, בתפילה עמידה שלו
 (שהיא מזלו) שעומדת לפניו בכל מקום, וכורעת אצלו, ומתנפלת לרגליו
 בנפילת אפים, לבקש ממנו רחמים על בניה, היא ענווה אצלו ויש לה
 בושת פנים ממנו, ולא כשפחה רעה לילית חצופה בלי ענווה, אין לה
 בושת פנים, אלא של ערב רב, ומפני זה אמר שלמה אשת חיל עטרת
 בעלה וזרקב בעצמותיו מבישה, שהשכינה היא המלכה, שפחה שלה
 לילית, אין לה ענווה ולא בושת פנים מהקדוש ברוך הוא, וכך בניה ערב
 רב, והקדוש ברוך הוא עתיד להעביר אותה ואת בניה מהעולם,
 שממזרים הם מבני תשע מדות אסנ"ת משגח"ת (ראשי תיבות אנוסה

שנואה נידוי תמורה מורדת שכורה גרושת הלב חצופה תערובת) ממזרים מדרבנן].

וכן שכניה איהו שמוש דקב"ה יחוד דיליה בצדיק חי עלמין ואיהי הליכה דיליה צדק לפניו יהלך למעבד רעותיה. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת רהיטת לגביה למעבד רעותיה בראיה בשמיעה בריחא בדבור בעשיה בגופא בשמוש בהלוך בכל אבר איהי מצוה לשמשא ליה ולמעבד רעותיה. [וכן שכניה היא שמוש של הקדוש ברוך הוא, יחוד שלו בצדיק חי עולמים, והיא הליכה שלו, צדק לפניו יהלך לעשות רצונו, ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת, רצה אצלו לעשות רצונו בראיה בשמיעה בריחא בדיבור בעשיה בגוף בשמוש בהלוך, בכל אבר היא מצווה לשמש אותו ולעשות רצונו].

ובנהא הכי אינון בדיוקנהא בני ענוה בני בשת אנפין כמדות דיליה ובגין דא מני קב"ה למשה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע. אנשי חיל מסטרא דימינא דאברהם דתמן ראייה דאורייתא מימינו אש דת למו. יראי אלקים מסטרא דיצחק דתמן שמיעה דאמר חבקוק נביאה יי שמעתי שמעך יראתי. אנשי אמת מסטרא דיעקב דתמן ריח ניתח לידוד בחוטמא. שונאי בצע מסטרא דדבור סמכא רביטאה דאדם הראשון דאתחבר באבהן תלת חיון אינון אריה שור נשר בראייה שמיעה ריחא אדם בדבור. [ובניה כך הם בדיוקנה בני ענוה בני בושת פנים, כולם כמדות שלה, ומפני זה ציווה הקדוש ברוך הוא למשה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע, אנשי חיל, מצד הימין של אברהם ששם ראייה של התורה מימינו אש דת למו, יראי אלהים, מצד של יצחק ששם שמיעה שאמר חבקוק הנביא ה' שמעתי שמעך יראתי, אנשי אמת, מצד יעקב ששם ריח ניתוח לה' בחוטם, שנאי בצע, מצד הדיבור, סומך רביעי של אדם הראשון

שמתחבר באבות שלש חיות הן, אריה שור נשר, בראיה שמיעה ריח, אדם בדיבור].

ושמת עליהם שרי אלפים מסטרא דאת א' ושדי מאות מסטרא דאת ד' ד' מאות שנה דאשתעבידו ישראל במצרים (בדלות דאורייתא). שרי חמשים ג' ושדי עשרות י'. [ושמת עליהם שרי אלפים מצד האות ה', ושדי מאות מצד האות ד', ארבע מאות שנה שהשתעבדו ישראל במצרים (בדלות התורה). שרי חמשים ג'. ושדי עשרות י'.]

יז.

ישראל באלו מדות ניכרים שהם בני הקדוש ברוך הוא ושכינתו להיות בהם אנשי חיל כגון אשת חיל עטרת בעלה, בעלי החסד, יראי אלהים אנשי אמת, ולא אנשי שקר, שבני ישראל לא יעשו עוולה ולא ידברו כזב, ולא ימצא בפיהם לשון תרמית, שנאי בצע, כבן אדם שמח בחלקו, ולא כערב רב בני שפחה רעה, שהם כנחש שכל הארץ לפניו, זה הוא שכתוב ונחש עפר לחמו, וירא לשבוע מעפר, שירא שיחסר לו, וכך בעלי בצע שלא שבעים מכל ממון העולם

ישראל באינן מדות אשתמודעון דאינן בנוי דקב"ה ושכינתיה למחוי בהון אנשי חיל כגון אשת חיל עטרת בעלה מארי דחסד יראי אלקים אנשי אמת ולא אנשי שקר דבני ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית ושונאי בצע ככ"נ שמח בחלקו ולא כערב רב בנוי דשפחה בישא דאינן כחויא דכל ארעא קדמיה הה"ד ונחש עפר לחמו. ודחיל למשבע מעפרא דרחיל דתחסר ליה והכי מארי בצע דלא שבטין מכל ממון דעלמא. [ישראל באלו מדות ניכרים שהם בני הקדוש ברוך הוא ושכינתו להיות בהם אנשי חיל כגון אשת חיל עטרת בעלה, בעלי

החסד, יראי אלהים אנשי אמת, ולא אנשי שקר, שבני ישראל לא יעשו עוולה ולא ידברו כזב, ולא ימצא בפייהם לשון תרמית, שנאי בצע, כבן אדם שמת בחלקו, ולא כערב רב בני שפחה רעה, שהם כנחש שכל הארץ לפניו, זה הוא שכתוב ונחש עפר לחמו, וירא לשבוע מעפר, שירא שיוסר לו, וכך בעלי בצע שלא שבעים מכל ממון העולם.

וב"ד אוקמוה מארי מתניתין לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה בגין דקב"ה איהו סתים בסתרי התורה במאי אשתמודע במצות דאיהי שכינתיה דאיהי דיוקניה כגוונא דאיהו ענו שכינתיה ענוה איהו חסיד ואיהי חסידה איהו גבור ואיהי גברת על כל אומין דעלמא איהו אמת ואיהי אמונה. איהו נביא ואיהי נביאה איהו צדיק ואיהי צדקת איהו מלך ואיהי מלכות איהו חכם ואיהי חכמתא איהו מבין ואיהי תבונה דיליה. איהו כתר ואיהי עטרה דיליה עטרת תפארת ובג"ד אוקמוה רבנן כל מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש כדיוקנא דקב"ה דאיהו תוכו ושכינתא ברו איהו תוכו מלגו ואיהי ברו מלכר ולא אשתניאת איהי דלכר מההוא דלגו לאשתמודעא דהיא אצילותיה ולית אפרשותא תמן כלל דמבית ומחוץ תצפנו. ומפני זה העמידוהו בעלי המשנה, לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה, מפני שהקדוש ברוך הוא הוא סתום בסתרי התורה, במה ניכר, במצוות, שהיא שכינתו שהיא צורתו, כמו שהוא עניו שכינתו ענווה, הוא חסיד והיא חסידה, הוא גיבור והיא גברת על כל אומות העולם, הוא אמת והיא אמונה, הוא נביא והיא נביאה, הוא צדיק והיא (צדקה) צדקת, הוא מלך והיא מלכות, הוא חכם והיא חכמה, הוא מבין והיא תבונה שלו, הוא כתר והיא עטרה שלו עטרת תפארת, ומפני זה העמידוהו חכמים כל מי שאין תוכו כברו (פירוש כחיצוניותו) אל יכנס לבית המדרש, כדיוקן הקדוש ברוך הוא שהוא תוכו, והשכינה חיצוניותו, הוא תוכו מבפנים, והיא חיצוניותו מבחוץ, ולא שונה היא שבחוץ מאותו שבפנים, להיות ניכר שהיא אצילותו ואין הברל שם כלל, שמבית ומחוץ תצפנו.

ובגין דאיהו יודד סתים מלגיו לא אתקרי אלא בשכינתיה אדני
 ובגין דא אמרו רבנן לא כשאני נכתב אני נקרא בעוה"ז
 נכתב אני בידו"ד ונקרא אני באדני" אכל בעוה"ב נכתב בידו"ד
 ונקרא בידו"ד למיהו רחמי מכל סטרא ובגין דא מני קב"ה
 למלאכי השרת מאן דלא יהא תוכו ככרו בכל אברין פנימאין
 וחצונין לא ייעול בהיכלא דא ובגין דא אמר קרא הצור תמים
 פעלו. תמים תהיה עם יי' אלקיך. [ומפני שהוא יהו"ה סתום מבפנים
 לא נקרא אלא בשכינתו אדני", ומפני זה אמרו חכמים לא כשאני נכתב
 אני נקרא, בעולם הזה נכתב אני ביהו"ה ונקרא אני באדני", אבל בעולם
 הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה, להיות רחמים מכל צד, ומפני זה ציווה
 הקדוש ברוך הוא למלאכי השרת, מי שלא יהיה תוכו ככרו בכל איברים
 פנימיים וחצוניים, לא יכנס בהיכל זה, ומפני זה אמר הפסוק הצור תמים
 פעלו, תמים תהיה עם אלהיך].

זוהר חלק ג' פרשת פנחס, דף רל"א עמוד ב'

יה.

ולאחר ששט ו' מן ושט בריבוי אכילת גזל, מתארך ונעשה
 שטן, ומי גורם זה, שטו העם ולקטו, שטות שלהם
 שהתערבו בערב רב שוטים, שתאוו שלהם אכילה ושתייה
 של גזל וחמס של שוד עניים ואנקת אביונים, בנון כפופה
 שוטים שאוכלים בלי טחינה, מה כתוב בהם הבשר עודנו בין
 שניהם טרם יכרת ואף ה' חרה בעם – וזה גורם שמתפשט
 שטן באכילה ושתייה, ומתגבר על כל איברים ועורקים בשלש
 מאות וששים וחמש לא תעשה, כחשבון השט"ן חסר אחד
 כגון כבוד ויותרת דילת נפקת מרה ואיהי חרבא דמלאך המות
 דנפקו מנה טפין מרירן לקמלא בני נשא הה"ד ואחריתה
 מרה כלענה ואיהי תליא בכבוד כל מרעין ומותא ביה תליין וההוא

יומא דר"ה (משטנא) ומשטטא בעלמא למכנש כל חובי עלמא
 וכדין כל אבתרין דאינון ישראל אינון בעאקו דאינון אברי
 דמטרוניתא נר יי' נשמת אדם שכינתא קדישא וכדין כל ישראל
 בעאקו ונטלי שופר לאתערא ביה ההוא תקיעה ושברים ותרועה.
 [מתוך כבוד ויותרת שלה יוצאת מרה, והיא חרב של המלאך המות,
 שיוצאות ממנה טיפות מרות להרוג בני אדם, זה הוא שכתוב ואחריתא
 מרה כלענה, והיא תלויה בכבוד וכל חליים ומות בו תלויים, ואותו יום
 של ראש השנה משוטטת בעולם לאסוף כל חטאי העולם, ואז כל
 איברים של אלו ישראל, הם בצרה שהם אברי המלכה, נר ה' נשמת
 אדם, השכינה הקדושה, ואז כל ישראל בצרה ונוטלים שופר לעורר בו
 אותה תקיעה ושברים ותרועה].

רעיא מהימנא. אמר רעיא מהימנא ודאי בתר דאברים וערקין
 דלבא דדמיין לישראל אינון בעאקו צריכין לאתערא
 בקנה דאיהו שופר ודא קנה דריאה בתר דכנפי ריאה לא יכלין
 לשככא רוגזא דמרה דאתגברת על ערקין דלבא ועל כל ערקים
 דאברים דגופא ההוא רוחא דנשיב בהון מליק בקנה דאיהו שופר
 עלמא דאתי דחכי אוקמוה ושט דומה לעלמא דין דביה אכילה
 ושתיה קנה דומה לעלמא דאתי דלית ביה אכילה ושתיה. [אמר
 הרועה הנאמן, וודאי אחד שאיברים ועורקים של הלב שדומים לישראל
 הם בצרה, צריכים להתעורר בקנה שהוא שופר, וזה קנה הריאה, אחר
 שכנפי ריאה לא יכולים לשכך רוגז המרה, שמתגברת על עורקי הלב ועל
 כל עורקי אברי הגוף, אותו רוח שנושב בהם עולה בקנה שהוא שופר
 עולם הבא, שכך העמידוהו ושט דומה לעולם הזה שבו אכילה ושתיה,
 קנה דומה לעולם הבא שאין בו אכילה ושתיה].

ולבתר דשט ו' מן ושט ברבוי אכילה דגול. אתארך ואתעביד
 שטן. ומאן גרים דא שטו העם ולקטו שטותא דלהון
 דאתערבו בערב רב שטיין דתאוה דלהון אכילה ושתיה דגול

וחמס דשוד עניים ואנקת אביונים בנזן כפופה שטיין דאכלין בלא
 מחינה מה כתיב בהו הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יי'
 חרה בעם אתפשט ו' דשמו איהו דרוחיה כפוף ואיהו נ' ודא גרם
 דאתפשט שטן באכילה ושתיה ואתגבר על כל אברין וערקין
 בשם"ה לא תעשה כחושבן השט"ן חסר חד דא יום הכפורים דלית
 ביה אכילה ושתיה וכו'. וולאחר ששט ו' מן ושט בריבוי אכילת גזל,
 מתארך ונעשה שטן, ומי גורם זה, שטו העם ולקטו, שטות שלהם
 שחתערכו בערב רב שומים, שתאווה שלהם אכילה ושתיה של גזל וחמס
 של שוד עניים ואנקת אביונים, בנזן כפופה שומים שאוכלים בלי מחינה,
 מה כתוב בהם הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף ה' חרה בעם,
 מתפשטת ו' של שטו, הוא שרוחו כפוף והוא נ', וזה גורם שמתפשט שטן
 באכילה ושתיה, ומתגבר על כל איברים ועורקים בשלש מאות וששים
 וחמש לא תעשה, כחשבון השט"ן חסר אחד, זה יום הכיפורים שאין בו
 אכילה ושתיה].

רעיא מהימנא. אמר רעיא מהימנא בהאי אתבסם שטן וקמיט
 נז"ן מן ושט מה דהוה שטן לפנים תב לאחורא ואתהדר
 ושט כדבקדמיתא בנזן דהקול קול יעקב. ישראל לית חיליהון
 באכילה ושתיה כשאר עמין דירתין עלמא דין דחיליהון באכילה
 ושתיה אלא חיליהון בקול דא דאיהו עלמא דאתי עולם ארוך
 דאתברי באת יו"ד ובגין דקול שופר מניה נפיק אמרו רבנן אין
 פוחתין מעשרה שופרות ובאות י' ודאי אתעביד עולם ארוך דאיהו
 ו' עלמא דאתי ובאת ה' ברא עלמא דין דאיהו ה' זעירא דבה
 אכילה ושתיה דאזרייתא וכו'. [אמר הרועה הנאמן, בזה מתבסם
 השטן ונקפלת נז"ן מן ושט, מה שהיה שטן לפנים שב לאחור וחוזר ושט
 כבתחילה, מפני שהקול קול יעקב, ישראל אין כוחם באכילה ושתיה
 כשאר עמים שיורשים עולם הזה, שכוחם באכילה ושתיה, אלא כוחם
 בקול זה, שהוא עולם הבא, עולם ארוך שנברא באות יו"ד, ומפני שקול
 שופר ממנו יוצא, אמרו חכמים אין פוחתים מעשרה שופרות, ובאות י'

וודאי נעשה עולם ארוך, שהוא ו' עולם הבא, וכאות ה' ברא עולם הזה, שהיא ה' קטנה שבה אכילה ושתייה של התורה].

יט.

ברוך אלוה שזכינו לשמוע דברים מאותו שנקרא רבן של נביאים, רבן של חכמים, רבן של חכמים, רבן של מלאכי השרת, שהקדוש ברוך הוא ושכינתו מדבר על פיו, וכתב על ידיו סודות אלו, שלא נשמעו כמותם ממתן תורה ועד עתה – כל בעלי ישיבות שלמעלה ובעלי ישיבות שלמטה כולם מזומנים לשמוע דברים אלו מפיו ופירושים שלך, שהרי שמחה וגאולה תתעורר בהם למעלה ומטה, אל תתנו דמי לו אתה וכל הסיעה שלך

מִיָּד דְּשִׁמְעוּ מִלִּין ר"ש וכל חברייה אמרו בריך אלהא דזכינא לְמִשְׁמַע מִלִּין מִהֵוּוּא דִּאתְקֵרִי רבן של נביאים רבן דחכמים רבן דמלאכי השרת דקב"ה ושכינתיה מדבר על פומוי וכתב על ידיו רזין אלין דלא אשתמעו כוותיהו ממתן תורה ועד כען. [מיד ששמעו דברים רבי שמעון וכל חברים, אמרו ברוך אלוה שזכינו לשמוע דברים מאותו שנקרא רבן של נביאים, רבן של חכמים, רבן של מלאכי השרת, שהקדוש ברוך הוא ושכינתו מדבר על פיו, וכתב על ידיו סודות אלו, שלא נשמעו כמותם ממתן תורה ועד עתה].

א"ל בוצינא קדישא אשלים מלולי דרזין דחבורא קדמאה לפרשא לון דהא כל מארי מתיבתאן דלעילא ומארי מתיבתאן דלתתא כלהו מזומנין לְמִשְׁמַע מִלִּין אלין מפומך ופירושיך דילך דהא חדוה ופורקנא יתער בהון לעילא ותתא. אל תתנו דמי לא אנת וכל סיעתא דילך. עוד אמר בחבורא קדמאה. [אמר לו, מאור קדוש, השלם דיבורי הסודות של החיבור הראשון לפרש אותם, שהרי כל בעלי ישיבות שלמעלה ובעלי ישיבות שלמטה כולם

מזומנים לשמוע דברים אלו מפיו ופירושים שלך, שהרי שמחה ונאולה
תתעורר בהם למעלה ומטה, אל תתנו דמי לו אתה וכל הסיעה שלך,
עוד אמר בחיבור הראשון].

כ.

טחול צוחק, הוא צחוק הכסיל, אוי לו למי שהשעה משחקת
לו, וקהלת אמר טוב כעס משחוק, טוב כעס הכבד שהיא
מרה, רצועה של הקדוש ברוך הוא, רצועה להלקות בה
צדיקים בעולם הזה בחליים רעות בנגעים, משחוק, ששחוק
להם בטחול, בלכלוך זה העולם, ששוחקת להם השעה
בעשירות, ועד ארס הטחול הוא זוחל עפר, והוא חזק יותר
מארס המרה

אמר רביא מהימנא והא אוקמוה רבנן עליה טחול שחוק ואיהו
שחוק הכסיל ובג"ד אוקמוה רבנן דמתניתין אוי לו למי
שהשעה משחקת לו. וקהלת אמר (שם) טוב כעס משחוק. טוב
כעס דכבד דאיהו מרה רצועה דקב"ה רצועה לאלקאה בה
צדיקיא בעלמא דין במרעין בישין. במכתשין משחוק דשחיק לון
בטחון בלכלוכא דהאי עלמא דשחוק לון שעתא בעותרא ועוד
אדם דטחול איהו זחיל עפר ואיהו תקיף יתיר מאדם דמרה. [אמר
הרועה הנאמן, והרי העמידוהו חכמים עליו, טחול צוחק, הוא צחוק
הכסיל, ומפני זה העמידוהו חכמי המשנה אוי לו למי שהשעה משחקת
לו, וקהלת אמר טוב כעס משחוק, טוב כעס הכבד שהיא מרה, רצועה
של הקדוש ברוך הוא, רצועה להלקות בה צדיקים בעולם הזה בחליים
רעות בנגעים, משחוק, ששוחק להם בטחול, בלכלוך זה העולם,
ששוחקת להם השעה בעשירות, ועד ארס הטחול הוא זוחל עפר, והוא
חזק יותר מארס המרה].

כא.

בגלל שערב רב הם שאור שבעיסה, והם אומות העולם
 דומים למוץ, יותר מעכבים בגלות ערב רב את ישראל
 מאומות עובדי עבודה זרה, כמו שהעמידוהו חכמים מי
 מעכב שאור שבעיסה מעכב, שהם דבקים בישראל כשאור
 בעיסה, אבל אומות עובדי עבודה זרה, אין הם אלא כמוץ
 אשר תדפנו רוח

ובגין דערב רב אינון שאור שבעיסה ואינון אומין דעלמא דמיין
 למוץ יתיר מעכבין בגלותא ערב רב לישראל מאומין
 עכו"ם כמה דאוקמוה רבנן מי מעכב שאור שבעיסה מעכב.
 דאינון דבקיין בישראל כשאור בעיסה. אבל אומין עכו"ם לא אינון
 אלא כמוץ אשר תדפנו רוח. וּבגלל שערב רב הם שאור שבעיסה,
 והם אומות העולם דומים למוץ, יותר מעכבים בגלות ערב רב את
 ישראל מאומות עובדי עבודה זרה, כמו שהעמידוהו חכמים מי מעכב
 שאור שבעיסה מעכב, שהם דבקים בישראל כשאור בעיסה, אבל אומות
 עובדי עבודה זרה, אין הם אלא כמוץ אשר תדפנו רוח.]

זוהר חלק ג' פרשת פנחס, רעיא מהימנא, דף
 רל"ז עמוד א'

כב.

אמר השיב את חמתי מעל בני ישראל, ולא אמר מעל העם,
 שהם ערב רב – שבת שמעון כאשר באו אלו הערב רב,
 התערבו בנשים שם שבת שמעון אחר שהתגיירו והולידו
 בנים, מהם מתו בעגל ומהם מתו במגיפה, ואחרים מתו כאן
 אלו שנשארו – ומפני שנשמרו ישראל וכל אלו הזרע הקדוש,
 נמנו כולם, מפני שלא חסר אפילו אחד מהם, ועל כן כתוב
 ולא כליתי את בני ישראל, מכלל שאחרים כלו, וכן השיב את

חמתי מעל בני ישראל, מעל בני ישראל השיב, אבל מעל
אחרים שהיו ערב רב לא השיב – ומפני זה נמנו בני ישראל
כמקודם וחיבר אותם הקדוש ברוך הוא אתו, כמו כן במעשה
שעגל, שכתוב ויפול מן העם וגו', כל אלו מערב רב היו,
ולהראות שלא היו מבני ישראל מה כתוב אחר כך ויקהל
משה את כל עדת בני ישראל

רעיא מהימנא. אמר רעיא מהימנא. השיב את חמתי מאי השיב
את חמתי אלא ג' ממונים דגיהנם חד על ש"ד וחד על ג"ע
וחד על ע"ז ואינון משחית אף וחימה הוא (חמה דידוד) (ס"א חימה
דהיה) טאם בעלמא אמר השיב את חמתי מעל בני ישראל ולא
אמר מעל העם דאינון ערב רב דאתמר ויפול מן העם ביום ההוא
כשלשת אלפי איש דהכי אוקימנא ושאלו לבוצינא קדישא: [אמר
הרועה הנאמן, השיב את חמתי, מהו השיב את חמתי, אלא שלשה ממוני
הגיהנם, אחד על שפיכות דמים, ואחד על גילוי עריות, ואחד על עבודה
זרה, והם משחית אף וחימה, הוא ראה שחימה מסה בעולם, אמר השיב
את חמתי מעל בני ישראל, ולא אמר מעל העם, שהם ערב רב, שנאמר
ויפול מן העם ביום אותו כשלשת אלפי איש, שכך העמדנו ושאלו את
המאור הקדוש]:

זוהר. וכי היאך השיב פנחס חמתיה דקודשא בריך הוא.
והכתיב ויהיו המתים במגפה וגו' אי לא מית חד מנייהו
הוה אמינא השיב את חמתי. אבל כיון דכל הני מיתו מאי טעמא
השיב את חמתי ולא כליתי את בני ישראל. אלא ודאי ברירא
דמלח ווי ליה לבר נש דפגים זרעיה. ווי ליה למאן דלא נטיר
זרעיה כדקא יאות. חס ושלום דאפילו חד מישראל מית. אלא
שבטא דשמעון כד אתו אינון ערב רב. אתערבו בנשין דשבטא
דשמעון בתר דאתגירו ואולידו בנין. מנחון מיתו בעגל ומנחון
מיתו במותא. ואחרנין מיתו הבא אינון דאשתארו. הדא הוא
דכתיב ויהיו המתים במגפה. אשר מתו לא כתיב. אלא המתים.

מתים דמשיקרא הוו. נוכי איך השיב פנחס חמתו של הקדוש ברוך הוא, והרי כתוב ויהיו המתים במגפה וגו', אם לא מת אחד מהם היה אומר השיב את חמתי, אבל כיוון שכל אלו מתו מה טעם השיב את חמתי ולא כליתי את בני ישראל, אלא וודאי בירור הדבר אוי לו לבן אדם שפוגם זרעו כיאות, חס ושלום שאפילו אחד מישראל מת, אלא וודאי בירור הדבר אוי לו לבן אדם שפוגם זרעו כיאות, חס ושלום שאפילו אחד מישראל מת, אלא שבט שמעון כאשר באו אלו הערב רב, התערבו בנשים שם שבט שמעון אחר שהתגיירו והולידו בנים, מהם מתו בעגל ומהם מתו במגיפה, ואחרים מתו כאן אלו שנשארו, זה הוא שכתוב ויהיו המתים במגיפה, אשר מתו לא כתוב, אלא המתים, מתים שמתחילה הוין.

ובגין דאסתמרו ישראל וכל אינון זרעא קדישא, אתמנון כלחו. בגין דלא חסר אפילו חד מניהו, ועל דא כתיב ולא כליתי את בני ישראל, מכלל דאחרנין כלו, וכן השיב את חמתי מעל בני ישראל, מעל בני ישראל השיב, אבל מעל אחרנין דהוו ערב רב לא השיב, ועל דא רשים קרא ואמר מעל בני ישראל, ובגין דא אתמנון בני ישראל כמלקדמין והבר לון קודשא ברוך הוא בהדיה, כגונא דא בעובדא דעגל דכתיב (שמות לב) ויפול מן העם וגו', כל אינון מערב רב הוו, ולאחזאה דלא הוו מבני ישראל, מה כתיב לבתר (שם לה) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, [ומפני שנשמרו ישראל וכל אלו הזרע הקדוש, נמנו כולם, מפני שלא חסר אפילו אחד מהם, ועל כן כתוב ולא כליתי את בני ישראל, מכלל שאחרים כלו, וכן השיב את חמתי מעל בני ישראל, מעל בני ישראל השיב, אבל מעל אחרים שהיו ערב רב לא השיב, ועל כן רשם הפסוק ואמר מעל בני ישראל השיב, אבל מעל אחרים שהיו ערב רב לא השיב, ועל כן רשם הפסוק ואמר מעל בני ישראל, ומפני זה נמנו בני ישראל כמקודם וחיבר אותם הקדוש ברוך הוא אתו, כמו כן במעשה שעגל,

שכתוב ויפול מן העם וגו', כל אלו מערב רב היו, ולהראות שלא היו מבני ישראל מה כתוב אחר כך ויקהל משה את כל עדת בני ישראל.

כג.

בראשונה כתוב מאת כל איש אשר ידבנו לבו, הכל בכלל, כיון שאותם ערב רב עשו זה ומתו מהם אלו שמתו, רצה הקדוש ברוך הוא להתפייס עם ישראל, אמר להם התחברו כולכם לצד אחד, זה הוא שכתוב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל בלבדם, אמר להם, בני, בכם אני רוצה לשרות, עמכם יהיה הדיור שלי, ועל כן קחו מאתכם תרומה, מאתכם, ולא מאחר, אין אני רוצה שיהיה שתוף לאחרים אתי ולא אתכם, ומשום כך כולו כלו, אף כאן הרי הם מאלו גזע רע היו, ויהיו המתים, המתים ודאי מתים ולא מישראל

קחו מאתכם תרומה. תא חזי בקדמיתא כתיב מאת כל איש אשר ידבנו לבו כלל כולל כיון דאינון ערב רב עבדו דא ומיתו מנייהו אינון דמיתו בעא קודשא בריך הוא לאתפייסא בהדייהו דישראל. אמר לון אתחברו כלכו לסטר חד חדא הוא דכתיב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל בלחודייהו אמר לון בני בכון אנא בעי למשרי עמכון תהא דיורא דילי ועל דא (שם) קחו מאתכם תרומה מאתכם ולא מאחרא לא בעינא דתהא שתופא לאחרנין בהדי ולא בהדייכו ובגין כך כלחו אשתציאו. אוף הכא הא אינון מאינון גזעא בישא הוו ויהיו המתים. המתים ודאי מתים ולא מישראל ובגין כך מנה לון דכתיב שאו את ראש בני ישראל ארימו רישייהו. [קחו מאתכם תרומה. בוא ראה, בראשונה כתוב מאת כל איש אשר ידבנו לבו, הכל בכלל, כיון שאותם ערב רב עשו זה ומתו מהם אלו שמתו, רצה הקדוש ברוך הוא להתפייס עם ישראל, אמר להם התחברו כולכם לצד אחד, זה הוא שכתוב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל בלבדם, אמר להם, בני, בכם אני רוצה

לשרות, עמכם יהיה הדיור שלי, ועל כן קחו מאתכם תרומה, מאתכם, ולא מאחר, אין אני רוצה שיהיה שתוף לאחרים אתי ולא אתכם, ומשום כך כולו בלו, אף כאן הרי הם מאלו גזע רע היו, ויהיו המתים. המתים, ודאי מתים ולא מישראל. ומשום כך מנה אותם, שכתוב שאו את ראש בני ישראל, הרימו ראשם].

אמר רבי אלעזר אבא כמה יאות הוא אי לא אשכחנא פלוגתא על דא. אמר ליה ברי אימא אמר ליה והא כתיב ויצמד ישראל לבעל פעור ותנינן דאתחברו ישראל בהדיה כעמידא דא דאתחבר בבר נש בקשוטוי הכי אתחברו ישראל בבעל פעור. אמר ליה אלעזר הכי הוא ויצמד ישראל לבעל פעור אלא אנא לא אמרית דאתדכו ישראל מההוא חובה אלא דאתדכו ממותא דלא שריא עליהו מותא. ואמר רבי אלעזר, אבא, כמה יאות הוא אם לא מצאנו מחלוקת על זה. אמר לו, בני, אמור. אמר לו, והרי כתוב ויצמד ישראל לבעל פעור, ושנינו, שיתחברו ישראל איתו כצמיד זה שמתחבר בבן אדם בקישוטיו, כך התחברו ישראל לבעל פעור, אמר לו, אלעזר, כך הוא ויצמד ישראל לבעל פעור, אלא אני לא אמרנו שנטהרו ישראל מאותו חטא, אלא שנטהרו ממות שלא שרד עליהם מות].

כד.

לא כתוב ויאכל וישתחוו ישראל, אלא העם, כיוון שכתוב ויצמד ישראל מהו ויאכל העם, אלא אותו זרע רע היו החובה של ישראל

אמר ליה והא כתיב (שם) קח את כל ראשי העם והוקע אותם. אמר ליה ראשי העם ודאי ולא ראשי בני ישראל ומן העם אית לן למילף כתיב הכא העם וכתיב התם (שמות לב) וירא העם (שם) ויקהל העם, (שם) ויפול מן העם. אבל תא חזי ויצמד ישראל לבעל פעור ולא פלחו ליה, אבל מן סיפיה דקרא אוכח. דכתיב

ויאכל העם וישתחוו, ולא כתיב ויאכל וישתחו ישראל, אלא העם, כיון דכתיב ויצמד ישראל מאי ויאכל העם, אלא ההוא זרעא בישא הוה חובה דישראל. [אמר לו והרי כתוב קח את כל ראשי העם והקוע אותם, אמר לו, ראשי העם וודאי ולא ראשי בני ישראל, ומן העם יש לנו ללמוד, כתוב כאן העם, וכתוב שם וירא העם, ויקהל העם, ויפול מן העם, אבל בוא וראה, ויצמד ישראל לבעל פעור ולא עברו לו, אבל מן סוף הפסוק מוכיח שכתוב ויאכל העם וישתחוו, ולא כתוב ויאכל וישתחוו ישראל, אלא העם, כיון שכתוב ויצמד ישראל מהו ויאכל העם, אלא אותו זרע רע היו החובה של ישראל].

כה.

ויצמד ישראל לבעל פעור, עבודת הפעור הוא לפרוע עצמו ולהוציא לפניו צואה רותחת, ואותו מעשה מועיל לו ומתחזק ממנו, וישראל כיוון שראו זה, חשבו שזלזול שלו הוא וקלקול שלו שהרי בעבודה זרה כתוב צא תאמר לו, והם בשביל זלזול העבודה זרה פרעו עצמם בלי ידיעה, ועל אלו כפר פנחס ובטל המות, שכתוב ויכפר על בני ישראל, ומה כתוב, קחו מאתכם תרומה לה' ולא מערב רב, שלא נקראו קהילה וחיבור עד שנעבר מהם ערב רב, כביכול בזמן שהתערבו ביניהם כאילו לא היו גוי אחד, ומפני זה קחו מאתכם תרומה, ולא משותפות אחר שאיני רוצה לשתף אחרים ביני ובינכם

בזהו דכתיב (במדבר כה) ויצמד ישראל לבעל פעור, תא חזי ויצמד ישראל לבעל פעור לא כתיב, אלא לבעל פעור, קשומין ותוקפא יהבו לבעל פעור בלא דעתא, בגין דפולחנא דפעור הוא למפרע גרמיה ולאפקא קמיה צואה רותחת, וההוא טבידתא אהני ליה ואתתקף מניה, וישראל כיון דחמו דא, חשיבא דלזולא דיליה איהו וקלקולא דיליה, דהא בעבודה זרה כתיב

(ישעיה 5) צא תאמר לו, ואינן בגין זלזולא דעבודה זרה פרעו גרמיהו בלא ידיעה, ועל הני כפר פנחם ובטל מותנא, דכתיב ויכפר על בני ישראל, ומה כתיב, נמהו שכתוב ויצמד ישראל לבעל פעור, בוא וראה, ויצמד ישראל לבעל פעור לא כתוב, אלא לבעל פעור, קישושים וחזק נתנו לבעל פעור בלי דעת, מפני שעבודת הפעור הוא לפרוע עצמו ולהוציא לפניו צואה רותחת, ואותו מעשה מועיל לו ומתחזק ממנו, וישראל כיוון שראו זה, חשבו שזלזול שלו הוא וקלקול שלו שהרי בעבודה זרה כתוב צא תאמר לו, והם בשביל זלזול העבודה זרה פרעו עצמם בלי ידיעה, ועל אלו כפר פנחם ובטל המות, שכתוב ויכפר על בני ישראל, ומה כתוב].

רעיא מהימנא. קחו מאתכם תרומה לה' ולא מערב רב. דלא אתקריאו קהילה וחיבור עד דאתעבר מנהון ערב רב, כביכול בזמנא דמתערבין ביניהו כאילו לא הוו גוי אחד. ובגין דא קחו מאתכם תרומה, ולא משותפו אחרא, דלא בעינא לשתפא אחרנין ביני וביניכו. [קחו מאתכם תרומה לה' ולא מערב רב, שלא נקראו קהילה וחיבור עד שנעבר מהם ערב רב, כביכול בזמן שהתערבו ביניהם כאילו לא היו גוי אחד, ומפני זה קחו מאתכם תרומה, ולא משותפות אחר שאיני רוצה לשתף אחרים ביני ובינכם].

כו.

כאשר ערב רב הם מעורבים בישראל, מה כתוב היו צריה לראש, וישראל אחר שנעברים מהם אלו, מה כתוב שאו את ראש כל עדת בני ישראל, ולא עוד, אלא שאמר הקב"ה אני צריך לדור עמכם, זה הוא שכתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולא עוד, אלא כאשר בני ישראל בגלות, עליהם נאמר מי מעכב שאור שבעיסה מעכב – בזמן שערב רב הם ראשים על ישראל, כביכול כאילו עושים שלטון בהקב"ה, ויכנסו

במשפטי כוכבים ומזלות, ומפני זה צווחים ואומרים ה'
אלהינו בעלונו אדונים זולתך

ולא עוד, אלא כד ערב רב אינו מעורבין בישראל, מה כתיב
(איכה א) היו צריה לראש, וישראל בתר דמתעברי מנייהו
אלין מה כתיב שאז את ראש כל עדת בני ישראל, ולא עוד, אלא
דאמר קודשא בריך הוא אנא בעי לדירא עמכון, הדא הוא
דכתיב (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולא עוד, אלא
כד בני ישראל בגלותא, עליהו אתמר מי מעכב שאור שבטסח,
והא אוקמוה מארי מתניתין בזמנא דערב רב אינון ראשים על
ישראל, כביכול כאילו (ס"א עברין שולטני דקודשא בריך הוא)
עבדין שלטנו בקודשא בריך הוא, וייעלון במשפטי ככביא ומולי,
ובגין דא צווחין ואמרין (ישעיה כו) ה' אלקינו בעלונו אדונים
זולתך. נולא עוד אלא כאשר ערב רב הם מעורבים בישראל, מה כתוב
היו צריה לראש, וישראל אחר שנעברים מהם אלו, מה כתוב שאז את
ראש כל עדת בני ישראל, ולא עוד, אלא שאמר הקדוש ברוך הוא אני
צריך לדור עמכם, זה הוא שכתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולא
עוד, אלא כאשר בני ישראל בגלות, עליהם נאמר מי מעכב שאור
שבעיסה מעכב, והרי העמידוהו בעלי המשנה בזמן שערב רב הם ראשים
על ישראל, כביכול כאילו עושים (מעבירים) שלטון בקדוש (של הקדוש)
ברוך הוא, ויכנסו במשפטי כוכבים ומזלות, ומפני זה צווחים ואומרים
ה' אלהינו בעלונו אדונים זולתך].

זוהר חלק ג' פרשת פנחס, רעיא מהימנא, דף
רמ"ו עמוד ב'

כז.

בשלוש דרגות אלו, יפקוד כהנים לויים וישראלים מן הגלות,
ובהם נוטל נקמה מעשו וישמעאל וערב רב, כמו שערב רב
מעורבים בעשו וישמעאל, כך יעקב מעורב באברהם ויצחק,
ערוב של שניהם, וכך מתערב שילה עם משיח בן דוד ומשיח
בן יוסף, ויהיה שלשלת של שניהם

ובגין דאיהי מסטרא דימינא אבן ומסטרא דשמאלא גחלת בה
נפיל קב"ה נוקמא מישמעאל ואדום דאינון אישין נוכראין
במים הזדונים וממנן דלהון סמאל ונחש. סמאל אשא דגיהנם
ממונה על אומה דעשו נחש ממונה על אומה דישמעאל ואיהו
רחב דממנא על מיא. נומפני שהיא מצד הימין אבן, ומצד השמאל
גחלת, בה נוטל הקדוש ברוך הוא נקמה מישראל ואדום, שהם אישים
זרים ומים הזידונים, וממונים שלהם סמאל ונחש, סמאל אש הגיהנם,
ממונה על אומה של ישמעאל, והוא רחב שממונה על המים].

בימינא דאברהם דדרגיה חסד נפיל נוקמא מישמעאל וממנא
דיליה. ובשמאלא דיצחק דדרגיה פחד נפיל נוקמא
מעשו וממנא דיליה בתרין משיחין דאינון חד מימינא משיח בן
דוד. וחד משמאלא משיח בן יוסף. ובדרגא דיעקב דאיהי
לקבליה ברוא דשכל את ידיו (כי מנשה הבכור). אריה לשמאלא.
שור לימינא דישמעאל. בגין דיהודה גלה בעשו. אשתכח ימינא
דקדושה עם שמאלא דעשו ושמאלא דקדושה עם ימינא מסאבא
דישמעאל עד כי יבא שילה רעיא מהימנא בדרגיה תפארת
ישראל נפיל נוקמא מערב רב. [בימין של אברהם שדרגתו חסד,
נוטל נקמה מישמעאל וממונה שלו, ובשמאל של יצחק שדרגתו פחד,
נוטל נקמה מעשו וממונה שלו, בשני משיחים, שהם אחד מימין משיח

בן דוד, ואחד משמאל משיח בן יוסף, ובדרגה של יעקב שהיא כנגדו בסוד של שיכל את ידיו (כי מנשה הבכור). אריה לשמאל, שור לימין של ישמעאל, מפני שיהודה גלה בעשו, נמצא ימין בעשו, נמצא ימין של קדושה עם שמאל של עשו, ושמאל של קדושה עם ימין ממצא של ישמעאל, עד כי יבוא שילה רועה נאמן בדרגתו תפארת ישראל, נוטל נקמה מערב רב].

בתלת דרגין ארין יפקוד (נ"א יפקוד) כהנים ליום וישראלים מן גלותא. ובהון נטיל נוקמא מעשו וישמעאל וערב רב כגזונא דערב רב מעורבין בעשו וישמעאל הכי יעקב מעורב באברהם ויצחק ערוב דתרווייהו והכי מתערב שילה עם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף ויהא שלשלת דתרווייהו. [בשלה דרגות אלו, יפקוד כהנים לויים וישראלים מן הגלות, ובהם נוטל נקמה מעשו וישמעאל וערב רב, כמו שערב רב מעורבים בעשו וישמעאל, כך יעקב מעורב באברהם ויצחק, ערוב של שניהם, וכך מתערב שילה עם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, ויהיה שלשלת של שניהם].

